

PAKIET INFORMACYJNY ECTS

ROK AKADEMICKI 2009/2010

Opracowanie:
zespół nauczycieli akademickich Instytutu Humanistycznego
pod kierunkiem
dr Joanny Dobrowolskiej-Bieleckiej
Nadzór:
doc. dr Barbara Piątkowska

WYDAWNICTWO UCZELNIANE
PAŃSTWOWEJ WYŻSZEJ SZKOŁY ZAWODOWEJ im. ANGELUSA SILESIUSA
w WAŁBRZYCHU

Skład komputerowy: *Marcin Bazydło*

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu

The Angelus Silesius State School of Higher Vocational Education in Wałbrzych

PWSZ AS

58-300 Wałbrzych, ul. Zamkowa 4

tel. +48 (0) 74 641 92 00, +48 (0) 74 641 92 01

fax +48 (0) 74 641 92 02

www.pwsz.com.pl

pwsz@pwsz.com.pl

PAKIET
INFORMACYJNY
ECTS
ROK AKADEMICKI 2009/2010

pedagogika
studia stacjonarne, niestacjonarne

INFORMACJE OGÓLNE O UCZELNI

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu jest uczelnią państwową utworzona na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 czerwca 1999 roku.

Uczelnia prowadzi studia wyższe pierwszego stopnia (3-letnie licencjackie oraz 3,5-letnie inżynierskie).

♦ Władze uczelni

Rektor – prof. zw. dr hab. Elżbieta Lonc

Prorektor ds. nauki, dydaktyki i spraw studenckich – doc. dr Barbara Piątkowska

Kanclerz – mgr Jan Zwierko

♦ Podstawowe jednostki organizacyjne PWSZ AS w Wałbrzychu

I. Instytuty:

1. Instytut Humanistyczny
2. Instytut Przyrodniczo – Techniczny
3. Instytut Społeczno – Prawny
4. Instytut Turystyki i Rekreacji

II. Jednostki ogólnouczelniane Uczelni:

1. Biblioteka i Wydawnictwo Uczelniane: dyrektor – mgr Sylwia Bielawska,
2. Międzyinstytutowe Studium Wychowania Fizycznego.

Na Uczelni pracuje około 200 osób. Liczba studiujących wynosi ok. 2 500 tysięcy. W roku akademickim 2008/2009 studia rozpoczęło ponad 1 332 nowych studentów.

♦ Kalendarz roku akademickiego

1. Rok akademicki trwa od 1 października do 30 września następnego roku kalendarzowego i składa się z dwóch semestrów – zimowego i letniego.

2. Rok akademicki obejmuje:

- okres zajęć wynikających z planów studiów (2 semestry po 15 tygodni),
- praktyki zawodowe,
- dwie sesje egzaminacyjne – zimową i letnią, składające się maksymalnie z 8 egzaminów w trakcie roku akademickiego,
- 4 tygodnie nieprzerwanych wakacji letnich.

3. Szczegółową organizację roku akademickiego ustala rektor i podaje do wiadomości, co najmniej na miesiąc przed jego rozpoczęciem.

4. Rektor może ustanowić w ciągu roku akademickiego dni lub godziny wolne od zajęć dydaktycznych.

♦ Wykaz prowadzonych programów studiów

Uczelnia oferuje następujące kierunki i specjalności studiów licencjackich i inżynierskich:

1. Kierunek: administracja – studia stacjonarne i niestacjonarne:
 - specjalność administracja publiczna;
2. Kierunek: architektura krajobrazu – studia inżynierskie – stacjonarne i niestacjonarne;
3. Kierunek: filologia – studia stacjonarne
 - specjalności: język angielski, język niemiecki poziom podstawowy, język niemiecki;
4. Kierunek: filologia polska – studia stacjonarne:
 - specjalności: redaktor–edytor, język mediów;
5. Kierunek: pedagogika – studia stacjonarne i niestacjonarne:
 - specjalność pedagogika opiekuńczo–wychowawcza, pedagogika resocjalizacyjna, terapia pedagogiczna, pedagogika z gimnastyką korekcyjno–kompensacyjną;
6. Kierunek: politologia – studia stacjonarne i niestacjonarne:
 - specjalności: europejskie stosunki narodowościowe, marketing polityczny, bezpieczeństwo i zarządzanie kryzysowe, polityka regionalna i samorządowa;
7. Kierunek: turystyka i rekreacja – studia stacjonarne i niestacjonarne:
 - specjalności: animacji czasu wolnego i rekreacji, geoturystyka, obsługa turystyczna imprez sportowych, turystyka historyczna i archeologiczna, przewodnictwo i pilotaż, turystyka uzdrowiskowa;
8. Kierunek: logistyka – studia stacjonarne i niestacjonarne.

Ponadto PWSZ AS w Wałbrzychu oferuje studia podyplomowe:

1. Studia podyplomowe kwalifikacyjne (trzysemestralne):
 - metodyka nauczania historii,
 - socjoterapia,
 - oligofrenopedagogika,
 - bibliotekoznawstwo z biblioterapią,
 - pedagogika opiekuńczo–wychowawcza,
 - w zakresie kwalifikacji pedagogicznych,
 - historia najnowsza i wiedza o społeczeństwie,
 - wychowanie fizyczne,
2. Studia podyplomowe doskonalące (dwusemestralne):
 - organizacja i zarządzanie oświatą,
 - administracja europejska,
 - public relations,
 - samorząd terytorialny,
 - finanse i opodatkowanie przedsiębiorstw.

♦ Zasady rekrutacji na studia

Informacje o zasadach oraz trybie przyjęć na studia, dostępne są na stronie internetowej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu www.pwsz.com.pl (zakładka „REKRUTACJA”)

Ze wszystkimi pytaniami dotyczącymi procesu rekrutacji prosimy zwracać się do:
Działu Nauczania i Spraw Studenckich
Wałbrzych, ul. Zamkowa 4, pok. 27
tel. +48 74 641 92 03, +48 74 641 92 04
rekrutacja@pwsz.com.pl

♦ Najważniejsze przepisy uczelniane

Regulamin studiów, Statut Uczelni

Wprowadzenie do ECTS.

Co to jest ECTS?

System transferu i akumulacji punktów ECTS (European Credit Transfer and Accumulation System) jest sposobem oceny postępów studenta w zdobywaniu wiedzy i umiejętności, służy do potwierdzania pokonania kolejnych etapów kształcenia oraz ma ułatwiać tworzenie indywidualnych ścieżek kształcenia i elastycznych programów studiów. Został on wprowadzony w roku 1989 w ramach programu Erasmus w celu ułatwiania zaliczenia okresu studiów odbytych przez studenta w uczelni zagranicznej przez jego uczelnię macierzystą. Od tego czasu system ECTS jest wdrażany przez coraz większą liczbę uczelni europejskich i to nie tylko z racji udziału przez nie w programie Erasmus, ale przede wszystkim jako system akumulacji osiągnięć studenta w różnych okresach jego studiów odbywanych zarówno na jego macierzystej uczelni jak i za granicą. Na mocy Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, od dnia 1 stycznia 2007 system ECTS jest obowiązkowo stosowany jako system przenoszenia i akumulacji osiągnięć w uczelniach polskich. ECTS nakierowany jest na studenta i opisuje nakład pracy, jakiego wymaga realizacja przez niego programu studiów, który z kolei powinien mieć przełożenie na efekty kształcenia, tj. wiedzę i kompetencje zdobyte w czasie studiów.

Dzięki wprowadzeniu ECTS programy studiów na różnych uczelniach (w tym samym lub różnych krajach) stają się porównywalne. Ułatwia to mobilność studentów (np. w ramach programu LLP Erasmus, stanowiącego kontynuację programu Socrates–Erasmus) i podejmowanie studiów na kolejnych poziomach. System ułatwia również uczelniom opracowywanie zrównoważonych programów studiów dla różnych kierunków.

Punkty ECTS i zasada ich przyznawania.

Osiągnięcia studenta są wyrażane za pomocą punktów zaliczeniowych, zwanych „punktami ECTS”.

Jeden punkt ECTS odpowiada efektem kształcenia, których uzyskanie wymaga od przeciętnego studenta 25–30 godzin pracy.

Przeciętna liczba godzin pracy studenta obejmuje zajęcia organizowane przez uczelnię zgodnie z planem studiów i programem nauczania oraz jego indywidualną pracą.

Punkty ECTS przyznaje się za:

- 1) zaliczenie każdego z przedmiotów oraz praktyk przewidzianych w planie studiów,
- 2) przygotowanie pracy dyplomowej, zgodnie ze standardem kształcenia,
- 3) przygotowanie do egzaminu dyplomowego, zgodnie ze standardem kształcenia.

Student uzyskuje punkty ECTS przypisane danemu przedmiotowi, jeżeli spełni wszystkie, określone w planie studiów i programie nauczania wymagania oraz osiągnie założone efekty kształcenia.

Liczba punktów ECTS przewidziana planem studiów dla semestru wynosi od 27 do 33 punk-

tów, przy czym uzyskana ocena końcowa nie ma wpływu na wysokość tej liczby.

Liczba punktów ECTS przewidziana planem studiów dla roku akademickiego wynosi nie mniej niż 60.

Warunkiem uzyskania wpisu na następny semestr lub rok studiów jest uzyskanie liczby punktów wynikającej z planu studiów i programu nauczania.

Liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów pierwszego stopnia wynosi 180-240.

Kody przedmiotów

W Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu stosowany jest trzyczłonowy system kodowania nazw przedmiotów zgodnie z szablonem przedstawionym poniżej.

D-K-P.N

gdzie:

D – kod dziedziny w programie LLP Erasmus

Kody główne:

Nauki rolnicze	01.0
Architektura, planowanie urbanistyczne i regionalne	02.0
Sztuka i projektowanie	03.0
Studia z zakresu biznesu i zarządzania	04.0
Edukacja i nauczanie	05.0
Inżynieria, technologia	06.0
Geografia, geologia	07.0
Nauki humanistyczne	08.0
Filologie, nauczanie języków	09.0
Prawo	10.0
Matematyka, informatyka	11.0
Nauki medyczne	12.0
Nauki przyrodnicze	13.0
Nauki społeczne	14.0
Nauki z zakresu informacji i komunikacji	15.0
Inne obszary studiów	16.0

K – oznaczenie nazwy kierunku (w przypadku kierunku filologia – nazwa specjalności)

Symbole kierunków:

P – pedagogika

PL – politologia

JA – filologia, język angielski

JN – filologia, język niemiecki

FP – filologia polska

TIR – turystyka i rekreacja

A – administracja

A

Pakiet informacyjny ECTS

P – oznaczenie nazwy przedmiotu (pierwsze litery nazwy przedmiotu bez spójników, nie więcej niż 3 litery).

N – liczba porządkowa przedmiotu wynikająca z planu studiów.

Podstawowe dokumenty ECTS

Pakiet informacyjny ECTS – zawiera najważniejsze informacje dotyczące uczelni, programu oferowanych przez nią studiów, zasad rekrutacji oraz praktyczne informacje dla studentów.

Wykaz zaliczeń – jest to wykaz zajęć, na które uczęszczał dany student, uzyskanych przez niego punktów ECTS oraz otrzymanych ocen.

Porozumienie o programie zajęć – zawiera listę zajęć, na które powinien uczęszczać student studiujący w ramach programu LLP Erasmus wraz z odpowiadającymi im punktami ECTS. Lista ta powinna zostać zatwierdzona przez obie uczelnie – wysyłającą i przyjmującą studenta.

Uczelniany koordynator ECTS

Uczelniany koordynator ECTS: doc. dr Barbara Piątkowska

ul. Zamkowa 4

tel. +48 74 641 92 15; e-mail: pwsz@pwsz.com.pl

♦ Ogólne informacje dla studentów

Koszty utrzymania

Koszty utrzymania są sprawą bardzo indywidualną i zależą od osobistej sytuacji i preferencji studenta.

Podstawowe (orientacyjne) miesięczne wydatki na utrzymanie:

– zakwaterowanie – średni koszt wynajmu pokoju wynosi ok. 400 PLN,

– wyżywienie ok. 300 PLN.

Zakwaterowanie

Studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu wszelkie formalności związane z zakwaterowaniem załatwiają we własnym zakresie, gdyż uczelnia nie posiada własnego akademika. Jedną z możliwości jest wynajem kwatery prywatnej lub skorzystania z zakwaterowania w internatach szkolnych, pensjonatach na terenie Wałbrzycha czy Szczawna Zdroju.

Więcej danych odnośnie zakwaterowania można uzyskać w:

Centrum Informacji Turystycznej

58-300 Wałbrzych, Rynek 9

tel. +48 74 842 20 00, faks: +48 74 842 20 00, e-mail: cit_walbrzych@poczta.onet.pl

Posiłki

Na terenie gmachu głównego PWSZ AS przy ul. Zamkowej 4 znajduje się Klub Studencki „Pod

Papugami”, w którym można zjeść niedrogie i smaczne posiłki, a także wykupić abonament obiadowy (cena obiadu dwudaniowego – ok. 10 zł).

W budynku przy ul. P. Skargi 14a działa również kawiarenka oferująca lekkie posiłki i napoje.

W okolicach Uczelni znajdują się sklepy spożywcze, cukiernie, bary i restauracje.

Opieka zdrowotna

Studenci są ubezpieczeni obowiązkowo i korzystają z wybranych placówek opieki zdrowotnej, które mają zawarte umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia.

Świadczenia i udogodnienia dla studentów o specjalnych potrzebach (np. studentów niepełnosprawnych)

Codziennymi problemami osób niepełnosprawnych studiujących w PWSZ AS zajmuje się pełnomocnik rektora ds. osób niepełnosprawnych mgr Małgorzata Franczak, e-mail: franczak@pwsz.com.pl.

Ubezpieczenie

Ubezpieczenie zdrowotne dla obywateli państw UE.

Od 1 maja 2004 roku obywatele państw członkowskich UE oraz EOG, jak również członkowie ich rodzin, mogą ubezpieczać się w Narodowym Funduszu Zdrowia (NFZ). Zgodnie z polskim prawem, obowiązek zapewnienia ubezpieczenia zdrowotnego dla studentów, którzy nie ukończyli 26 roku życia i pozostają na wyłącznym utrzymaniu rodziców spada na rodziców.

Osoby przyjeżdżające do Polski turystycznie mogą w nagłych przypadkach korzystać z opieki medycznej w ramach ubezpieczenia posiadanego w kraju stałego zamieszkania.

Od stycznia 2006 obowiązuje Europejska Karta Ubezpieczenia Zdrowotnego (EKUZ). Sposób wnioskowania i zasady korzystania z EKUZ będą takie, jak obecnie obowiązują E111. EKUZ to karta plastikowa (o rozmiarach karty kredytowej) zawierająca następujące informacje: imię i nazwisko osoby ubezpieczonej, numer oddziału NFZ oraz PESEL ubezpieczonego i data ważności karty. EKUZ wydawany studentom będzie ważny przez jeden rok akademicki lub kalendarzowy (nie podjęto jeszcze decyzji w tej sprawie).

Zaleca się także wcześniejsze wykupienie ubezpieczenia NNW (od Następstw Nieszczęśliwych Wypadków) oraz w miarę potrzeb ubezpieczenie OC (od Odpowiedzialności Cywilnej).

Ubezpieczenie zdrowotne dla studentów z państw Unii Europejskiej.

Studentom pochodzącym z krajów Unii Europejskiej przysługuje bezpłatne leczenie (o ile posiadają oni ważne ubezpieczenie zdrowotne w swoim kraju).

Aby mogli korzystać z bezpłatnej opieki medycznej w ramach NFZ muszą posiadać:

– aktualną legitymację studencką,

– aktualny paszport lub inny dokument stwierdzający tożsamość osoby,

– jeden z dokumentów potwierdzających fakt bycia ubezpieczonym: Dokument z serii E (np. E111, E128) lub Europejską Kartę Ubezpieczenia Zdrowotnego (odpowiednik E111) lub Certyfikat wydane w kraju pochodzenia studenta lub poświadczenie wydane w Polsce przez NFZ na podstawie powyższych dokumentów. Dokumenty te są wydawane na określony czas i tylko w tym okresie upoważniają do bezpłatnego leczenia. Jeżeli student posiada wszelkie wymagane przez NFZ dokumenty, może korzystać z opieki medycznej analogicznie i w takich zakresach jak wszyscy pozostali ubezpieczeni. Osoby, które nie przedstawią jednego z w/w dokumentów będą

zobowiązane do pokrycia kosztów świadczenia medycznego. Informacje dotyczące ubezpieczenia zdrowotnego dla studentów cudzoziemców zarówno obywateli UE jak i innych krajów: www.nfz.gov.pl

Pomoc materialna dla studentów

Studenci PWSZ AS w Wałbrzychu, korzystają z różnych form pomocy materialnej. Są to:

- stypendium socjalne – zgodnie z zarządzeniem nr 20/2008 dochód uprawniający do otrzymania stypendium socjalnego w roku akademickim 2008/2009 wynosił 410 zł (netto) na jedną osobę w rodzinie studenta. Stypendium przyznawane jest na 9 miesięcy od października do czerwca. Maksymalna wysokość stypendium socjalnego to 420 zł/miesiąc.
- stypendium za wyniki w nauce – średnia ocen za rok poprzedzający przyznanie stypendium za wyniki w nauce w roku akademickim 2008/2009 wynosi 4,35. Stypendium przyznawane jest na 9 miesięcy, od października do czerwca. Maksymalna wysokość stypendium za wyniki w nauce to 570 zł/miesiąc.
- stypendium za wyniki w sporcie – może otrzymać student, który osiągnął za rok studiów wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie krajowym lub międzynarodowym. Maksymalna wysokość stypendium za wyniki w sporcie to 540 zł/miesiąc.
- stypendium mieszkaniowe – kryteria: trudna sytuacja materialna, odległość stałego miejsca zamieszkania studenta od uczelni, dostępność środków komunikacji publicznej, potwierdzenie korzystania z zakwaterowania w internacie lub na stacji. Stypendium przyznawane jest na 9 miesięcy od października do czerwca. Wysokość stypendium mieszkaniowego to 150 zł/miesiąc
- stypendium na wyżywienie – stypendium może otrzymać student, który znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i przedstawi imienny rachunek potwierdzający korzystanie z wyżywienia w stołówkach znajdujących się w obiektach uczelni, internatów lub w innych obiektach. Stypendium przyznawane jest na 9 miesięcy od października do czerwca. Wysokość stypendium na wyżywienie to 100 zł/miesiąc
- stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych – o stypendium mogą ubiegać się osoby z aktualnym orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności. Stypendium przyznawane jest na 9 miesięcy od października do czerwca. Maksymalna wysokość stypendium specjalnego to 380 zł/miesiąc
- zapomoga losowa – przyznawana jest studentom, którzy z przyczyn losowych znaleźli się przejściowo w trudnej sytuacji. Tą formę pomocy materialnej można otrzymać raz w semestrze.

Biuro obsługi studentów

Dział Nauczania i Spraw Studenckich

58-300 Wałbrzych, ul. Zamkowa 4, pok. 27

tel. +48 74 641 92 03, 641 92 04

Godziny urzędowania:

poniedziałek	–	nieczynne
wtorek	–	9:00 – 15:00
środa	–	9:00 – 15:00
czwartek	–	9:00 – 15:00
piątek	–	9:00 – 15:00
sobota	(w trakcie zjazdów studiów niestacjonarnych)	8:00–13:00

Instytut Humanistyczny
sekretariat: Jolanta Łukomska
58-300 Wałbrzych, ul. Piotra Skargi 14a
tel. +48 74 641 92 50

Instytut Przyrodniczo – Techniczny
sekretariat: mgr Anna Sobolewska
58-300 Wałbrzych, ul. Zamkowa 4, pok. 111
tel. +48 74 641 92 13

Instytut Społeczno – Prawny
sekretariat: mgr Agnieszka Pochroń
58-300 Wałbrzych, ul. Zamkowa 4, pok. 116
tel. +48 74 641 92 11

Instytut Turystyki i Rekreacji
sekretariat: mgr Jolanta Jamrowska
58-300 Wałbrzych, ul. Zamkowa 4, pok. 401
tel. +48 74 641 92 37

Baza dydaktyczna

Baza dydaktyczna uczelnia składa się z dwóch użytkowanych obecnie w pełni wyposażonych i przystosowanych do prowadzenia zajęć dydaktycznych budynków zlokalizowanych przy ul. Zamkowej 4 i Piotra Skargi 14 a. Budynek zlokalizowane są w bezpośrednim sąsiedztwie. Budynek przy ul. Zamkowej 4 w ciągu ostatnich 4 lat został poddany kompleksowemu remontowi. Sale wykładowe wyposażone są w sprzęt nagłośnieniowy, komputery, projektory, rzutniki pisma, co znacznie ułatwia prowadzenie zajęć. Natomiast sale ćwiczeniowe wyposażone są w sprzęt audio-wizualny typu TV (telewizory plazmowe 42"), odtwarzacze video, DVD. Usytuowane w budynku głównym dwie pracownie komputerowe wyposażone są w najnowocześniejszy sprzęt komputerowy z oprogramowaniem zapewniającym pełną realizację treści programowych realizowanych w instytucie. Dodatkowo studenci mają możliwość korzystania z internetu oraz specjalistycznych programów komputerowych umożliwiających im rozszerzenie własnych umiejętności w zakresie projektowania graficznego, podstaw DTP.

Do dyspozycji studentów oddano w głównym budynku uczelni kompleks sportowy o powierzchni 205 m², na który składają się: siłownia, sala do ćwiczeń sprawności i kondycji typu fitness oraz sauna. Kompleks jest bogato wyposażony w profesjonalny sprzęt i służy potrzebom dydaktycznym kierunku administracja. Ponadto uczelnia, aby zabezpieczyć wszystkie potrzeby dydaktyczne obejmujące zakres treści wychowania fizycznego podpisała stałe, długoterminowe umowy z:

- Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Wałbrzychu,
- Kompleksem rekreacyjno-wypoczynkowym „Dworzysko” w Szczawnie-Zdroju.

Pakiet informacyjny ECTS

Wykaz obiektów dydaktycznych uczelni, Zamkowa 4

Pomieszczenia dydaktyczne	Liczba	Liczba stanowisk
Sale wykładowe	6	744
Sale ćwiczeniowe	22	837
Pracownie komputerowe	2	50

Jeśli chodzi o budynek przy ul. Skargi 14 a jest to budynek ośrodka zamiejscowego Uniwersytetu Ekonomicznego im. Oskara Langego we Wrocławiu. Wspomniany obiekt został oddany do użytku w 1998 roku. Powierzchnia użytkowa budynku wynosi ok. 4 600 m². Uczelnia jako główny użytkownik tego budynku dostosowała go do własnych potrzeb poprzez niewielkie prace modernizacyjne dostosowane do specyfiki prowadzonych zajęć. Sale ćwiczeniowe zostały wyposażone w nowe ławki i krzesła oraz doposażone o sprzęt audiowizualny. W budynku ma swoją siedzibę Instytut Humanistyczny i są w nim prowadzone zajęcia na wszystkich kierunkach studiów stacjonarnych jak i niestacjonarnych. Budynek wyposażony jest we wszystkie niezbędne instalacje techniczne oraz w nowoczesny sprzęt radiowo-telewizyjny, multimedialny i nagłośnieniowy wykorzystywany na bieżąco i stanowiący nieocenioną pomoc dydaktyczną przy realizacji treści programowych. Budynek ten podobnie jak gmach główny uczelni posiada sale wykładowe wyposażone we wspomniany już sprzęt nagłośnieniowy oraz komputery, projektory, rzutniki pisma, co znacznie ułatwia prowadzenie zajęć. Natomiast sale ćwiczeniowe wyposażone są w sprzęt audiowizualny typu TV, odtwarzacze video, DVD.

Wykaz obiektów dydaktycznych uczelni, P. Skargi 14 a

Pomieszczenia dydaktyczne	Liczba	Liczba stanowisk
Sale wykładowe	5	456
Sale ćwiczeniowe	20	640
Pracownie komputerowe	2	60

Ponadto do dyspozycji studentów pozostaje studio radiowo-telewizyjne o powierzchni 72 m², w których zainteresowani mogą zgłębiać tajniki warsztatu pracy dziennikarza radiowego, telewizyjnego oraz prasowego. Uczelnia zapewnia studentom możliwość debiutu prasowego na łamach studenckiej niezależnej gazety „Humanistyczna Jazda”, która ukazuje się jako dodatek do lokalnego tygodnika o największym zasięgu „30 minut”.

W wolnych chwilach mają możliwość korzystania z bezprzewodowego dostępu do Inter-netu Wi-Fi obejmującego cały budynek przy ul. Zamkowej oraz parter budynku przy ul. P. Skargi 14 a.

Programy międzynarodowe

Studenci i pracownicy PWSZ AS mogą brać udział w licznych programach wymiany międzynarodowej. Uczelnia uczestniczy aktywnie w programie LLP Erasmus oraz posiada kilku partnerów, z którymi współpracuje na podstawie porozumień dwustronnych. Wszelkie informacje związane z możliwościami wyjazdowymi i udziałem w programie międzynarodowym można znaleźć na stronie www.pwsz.com.pl (zakładka „współpraca z zagranicą”).

Uczelniany Koordynator Programu Erasmus:

mgr Justyna Jaskólska, ul. Zamkowa 4, pok. 25

tel. +48 74 641 92 08, fax +48 74 641 92 02, e-mail: erasmus@pwsz.com.pl.

Ponadto we wszystkich instytucjach pracują koordynatorzy ECTS oraz programu Erasmus, którzy koordynują wszelkie działania związane z wyjazdami studentów.

1) Koordynatorzy ECTS w Instytucie Społeczno–Prawnym:

- dr Małgorzata Franczak (kierunek politologia), tel. +48 74 641 92 11, e-mail: franczak@pwsz.com.pl;
- dr Rafał Soroczyński (kierunek administracja), tel. +48 74 641 92 11, e-mail: soroczynski@pwsz.com.pl;

2) Koordynatorzy ECTS w Instytucie Humanistycznym:

- dr Magdalena Sakowska (kierunek filologia polska), tel. +48 74 641 92 50, e-mail: sakowska@pwsz.com.pl;
- mgr Beata Urbaniak (kierunek filologia, specjalność język angielski), tel. +48 74 641 92 50, e-mail: urbaniak@pwsz.com.pl;
- mgr Magdalena Woch (kierunek filologia, specjalność język niemiecki), tel. +48 74 641 92 50, e-mail: woch@pwsz.com.pl;
- mgr Beata Łapkowska (kierunek pedagogika), tel. +48 74 641 92 50, e-mail: lapkowska@pwsz.com.pl;

3) Koordynator ECTS w Instytucie Turystyki i Rekreacji:

- dr Grzegorz Rak (kierunek turystyka i rekreacja), tel. +48 74 641 92 37, e-mail: rak@pwsz.com.pl;

4) Koordynatorzy ECTS w Instytucie Przyrodniczo-Technicznym:

- mgr inż. Jacek Pawlak (kierunek logistyka), tel. +48 74 641 92 13, e-mail: jpawlak@pwsz.com.pl.

Informacje praktyczne dla studentów przyjezdnych

Informacje na temat życia w Wałbrzychu, użyteczne adresy, rozkład jazdy komunikacji miejskiej oraz plany miasta można znaleźć na stronach internetowych:

Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu: http://www.um.walbrzych.pl/strony/turystyka_baza_hotele.htm

Zarządu Dróg i Komunikacji w Wałbrzychu: http://www.zdik.walbrzych.pl/2007/strony/poradnik_turysty.htm

Student z zagranicznej uczelni partnerskiej powinien przed przyjazdem ustalić termin i godzinę przyjazdu do uczelni przyjmującej: Erasmus@pwsz.com.pl, faksem +48 74 641 92 02 lub telefonicznie +48 74 641 92 08. Po przyjeździe do Wałbrzycha student powinien zgłosić się do Uczelnianego Koordynatora Programu Erasmus w budynku przy ulicy Zamkowej 4, pokój 25 na parterze.

Kursy językowe

Studenci PWSZ AS w czasie trwania studiów mogą brać udział w organizowanych przez Uczelnię nieodpłatnych zajęciach językowych (w sumie 120 godzin lektoratu). Mogą oni wybierać spośród języków znajdujących się w ofercie nauczania. Dla osób zainteresowanych możliwy jest udział w dodatkowych (płatnych) zajęciach. Więcej o lektoratach i kursach języków obcych:

Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych
ul. Zamkowa 4, pok. 12
tel. +48 74 641 92 40

Praktyki

Praktyka zawodowa jest integralną częścią procesu kształcenia studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu.

Studenci są zobowiązani do odbycia praktyki zawodowej w wymiarze zgodnym z obowiązującymi standardami kształcenia na danym kierunku studiów, ramowym programem nauczania, szczegółowymi instrukcjami realizacji praktyk zawodowych.

Praktyka może być realizowana jako:

- śródroczna – w trakcie roku akademickiego. Godziny praktyki nie mogą kolidować z godzinami zajęć dydaktycznych.
- ciągła – w okresie wakacji: czerwiec-wrzesień.

W sprawie praktyk należy kontaktować się z Sekretariatem Instytutu lub Działem Nauczania i Spraw Studenckich.

Obiekty sportowe

Całokształt życia sportowego jest organizowany przez prężnie działający Klub Uczelniany AZS PWSZ AS, który obejmuje swoim zasięgiem spore grono studentów. Klub jest organizatorem wielu imprez sportowych dla studentów z Wałbrzycha i okolic. Władze uczelni przywiązują ogromną wagę do rozwoju sportu zarówno studenckiego, jak i wyczynowego, dlatego też stwarzają odpowiednie warunki dla tej działalności. Dzięki temu studenci czynnie uczestniczą w sekcjach sportowych oraz turystycznych i rekreacyjnych. Zapewniamy swoim studentom korzystanie z różnorodnych form aktywności fizycznej. AZS prowadzi działalność w sekcjach piłki nożnej, piłki siatkowej, piłki koszykowej, pływania, szachów.

Od kilku lat bierzemy udział w Dolnośląskiej Lidze Międzyuczelnianej gdzie dwukrotnie zajęliśmy I miejsce. Posiadamy też tytuł Sponsora Sportu Wałbrzyskiego, czterokrotnie zajęliśmy I miejsce w Akademickich Mistrzostwach Wałbrzycha. Nasi studenci biorą udział w licznych konkurencjach Mistrzostw Polski.

Zajęcia pozauczelniane i rekreacyjne

Informacje o instytucjach kulturalnych w mieście oraz możliwościach spędzania wolnego czasu można znaleźć na stronie Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu:

<http://www.um.walbrzych.pl>.

Stowarzyszenia studenckie

PWSZ AS od początku swego istnienia umożliwiła swoim studentom aktywny udział w życiu uczelni. Poprzez swoich reprezentantów w Samorządzie Studenckim oraz dzięki przedstawicielom w Senacie i Konwencie studenci zabierają głos w istotnych dla siebie sprawach, dzięki czemu wywierają znaczny wpływ na życie i organizację uczelni. Przedstawiciele studentów są również członkami Komisji Stypendialnej.

Głównym zadaniem Samorządu jest dbałość o prawa i przywileje studentów, organizacja im-

prez kulturalno-rozrywkowych, rozwiązywanie wszelkich problemów braci studenckiej. Samorząd czynnie współuczestniczy w zarządzaniu Uczelnią, współdecydując w sprawach bezpośrednio dotyczących studentów oraz reprezentując Szkołę na zewnątrz (np. podczas Juwenaliów) i dbając o jej wizerunek. Samorząd nasz należy do Stowarzyszenia Samorządów Studenckich Uczelni Wałbrzyskich.

W uczelni funkcjonują ponadto koła naukowe:

- Studenckie Naukowe Koło Humanistyczne „ASPEKTUS” (zarejestrowane 23.01.2006r.).
- Studenckie Koło Naukowe „HUMANITAS” (data rejestracji organizacji – 30.11.2007) jest organizacją twórczą o charakterze naukowo-kulturalnym stanowiącym dobrowolne zrzeszenie studentów Instytutu Humanistycznego (kierunek: pedagogika) PWSZ AS w Wałbrzychu, a także innych instytutów zainteresowanych działalnością Koła. Ma na celu zdobywanie i poszerzanie wiedzy, przy jednoczesnej aktywności pedagogicznej w środowisku studenckim i lokalnej społeczności, a także poprzez działalność prospołeczną między innymi w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Realizacja tych celów odbywa się poprzez organizowanie sympozjów i spotkań naukowych o charakterze otwartym, wewnętrznych paneli dyskusyjnych, wolontariat, inicjowanie praktycznych form pracy pedagogicznej, upowszechnianie działalności artystycznej w placówkach oświatowych i wychowawczych oraz inicjowanie różnego rodzaju projektów mających ubogacić kulturalną sferę życia uczelni.
- Koło Naukowe „HOMO POLITICUS” (data rejestracji organizacji – 23.12.2005) jest samorządową organizacją skupiającą studentów PWSZ AS w Wałbrzychu, prowadzi działalność o charakterze społecznym i naukowym, działając na podstawie Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Koło realizuje swoje cele poprzez: poszerzanie wiedzy w zakresie nauk politycznych, podejmowanie inicjatyw na rzecz aktywizowania środowiska studenckiego, podejmowanie innych form działalności np. prowadzenie badań naukowych, publikacje w ramach akademickich czasopismach naukowych itd. Koło Homo Politicus w tej chwili liczy 15 członków stałych, którzy wywodzą się z różnych instytutów tzn. administracja publiczna, turystyka, politologia. Spotkania Koła Studenckiego Homo Politicus odbywają się średnio raz w tygodniu i mają formę debat, dyskusji i gier. Mottem Koła jest sentencja łacińska „Sapere aude”, co oznacza „Odważ się być mądrym!”
- Akademicki Klub Turystyki Aktywnej (data rejestracji organizacji – 23.01.2006) działa przy Instytucie Turystyki i Rekreacji. Jest organizacją skupiającą głównie studentów studiujących kierunek Turystyka i Rekreacja, ale dostępną dla wszystkich pozostałych. Celem działalności Klubu jest: promowanie wśród młodzieży akademickiej różnych form turystyki, organizowanie imprez turystycznych oraz kursów i warsztatów rozwijających organizacyjne i metodyczne umiejętności jego członków związane z turystyką, krzewienie wiedzy o regionie, kraju i świecie poprzez urządzenie wystaw, konkursów, pokazów filmowych, wykładów i spotkań z ciekawymi ludźmi. W ramach swoich działań programowych, Klub powołał do życia Galerię Akademickiego Klubu Turystyki Aktywnej. Działalność Galerii ma charakter otwarty, wszyscy studenci mogą prezentować w niej swoje prace: fotograficzne, malarskie, rzeźbiarskie itp. Pierwsza wystawa zorganizowana przez Galerię AKTA poświęcona była fotografii przyrodniczej i nosiła tytuł: „Przyroda okolic Wałbrzycha”. Planowane są m.in. następujące wystawy: „Kresy wschodnie”, „Zapomniane dworce”, „Góry w obiektywie”, „Wałbrzych postindustrialny” oraz „Schroniska górskie”. Klub Turystyki Aktywnej zainicjował też cykl prelekcji tematycznie związanych z turystyką. Odbyły się już następujące prelekcje: „Turystyka rowerowa i kolarstwo górskie jako element turystyki aktywnej”, „Wspinaczka górska i jaskinie”, „Turystyka narciarska – wczoraj, dziś i jutro”, „Sporty ekstremalne a rekreacja przygodowa”. W swoim dorobku AKTA posiada także organizację kilku imprez o charakterze rekreacyjnym, w tym otwartej, całodniowej imprezy narciarsko-snowboardowej „Winter-fresh-jam”.

– Akademickie Bractwo Politologów im. Stanisława Gąski (data rejestracji organizacji – 19.06.2007) prowadzi działalność przy Instytucie Społeczno-Prawnym (kierunek: politologia) PWSZ AS w Wałbrzychu. Jest organizacją twórczą o charakterze naukowo-kulturalnym. Jego celem jest zdobywanie i poszerzanie wiedzy, przy jednoczesnej afirmacji postawy obywatelskiej wśród środowiska studenckiego. Bractwo stawia sobie także za zadanie promowanie studenckiej aktywności i wspieranie szeroko rozumianej twórczości nie tylko członków Bractwa, ale także pozostałych studentów. Swoje cele realizuje m.in. poprzez organizowanie sympozjów i spotkań naukowych o charakterze otwartym, wewnętrznych paneli dyskusyjnych, imprez mających na celu promowanie twórczej aktywności studenckiej. inicjowanie różnego rodzaju projektów mających wzbogacić kulturalną strefę życia Uczelni.

– Koło Naukowe „Globtroter” (data rejestracji 9.06.2008r.) koncentruje się głównie wokół uwarunkowań rozwoju turystyki regionalnej oraz promocji walorów kulturowych, krajoznawczych i wypoczynkowych, eko i agroturystyce.

– Koło Naukowe Młodych Logistyków „JUST IN TIME” (data rejestracji 7.01.2009 r.) koncentruje się wokół zagadnień logistyczności regionu oraz logistyki miasta.

– Koło Naukowe Unii Europejskiej (data rejestracji 4 marca 2009 r.) celem koła jest poszerzanie wiedzy w zakresie prawa i działalności Unii Europejskiej.

– Klub Uczelniany AZS PWSZ AS obejmuje swoim zasięgiem spore grono studentów. Władze Uczelni przywiązują ogromną wagę do rozwoju sportu zarówno studenckiego, jak i wyczynowego, dlatego też stwarzają odpowiednie warunki dla tej działalności. Powstanie Akademickiego Związku Sportowego było wyrazem dążenia środowiska akademickiego do upowszechniania nowego modelu człowieka – sprawnego nie tylko intelektualnie, ale również fizycznie. Dzięki temu studenci czynnie uczestniczą w sekcjach sportowych oraz turystycznych i rekreacyjnych. Klub zapewnia studentom korzystanie z różnorodnych form aktywności fizycznej. Prowadzi działalność w sekcjach: piłki nożnej, piłki siatkowej, piłki koszykowej, pływania. Dzięki temu Klub zyskał prestiżowy tytuł Sponsora Sportu Wałbrzyskiego oraz czterokrotnie I miejsce w Akademickich Mistrzostwach Wałbrzycha, dwukrotnie I miejsce w Dolnośląskiej Lidze Międzyuczelnianej. Studenci PWSZ AS biorą udział w licznych konkurencjach Mistrzostw Polski. Klub sam organizuje wiele imprez sportowych. Ostatnia to Międzyuczelniane Otwarte Akademickie Mistrzostwa w Szachach, które cieszyły się dużym zainteresowaniem. Studenci PWSZ AS startują również w różnych dyscyplinach Mistrzostw Polski zajmując wysokie miejsca. Jak na Uczelnię, która nie dysponuje własnymi obiektami sportowymi, osiągnięte przez studentów dobre i bardzo dobre wyniki sportowe, należy uznać za duży sukces. Reprezentanci PWSZ także startują w rozgrywkach ligowych. Siatkarze i piłkarze, co roku zajmują wyższe miejsca w kolejnych ligach powiększając swoją przewagę nad konkurentami w tabeli (drużyna naszej Uczelni w futsalu zdobyła srebrny medal w Akademickich Mistrzostwach Polski – Kraków 20-22.02.2009 r.).

– Telewizja studencka TV Zamkowa jest organizacją studencką zrzeszającą osoby, które chcą nauczyć się tego, czego nie poznają na wykładach, laboratoriach czy seminariach. Pracę dla telewizji studenci traktują jako pasjonującą przygodę, poprzez którą mogą rozwijać swoje zainteresowania, pogłębiać swoją wiedzę i poznawać ciekawych ludzi. Odbiorcami są głównie studenci i mieszkańcy Wałbrzycha, gdyż programy telewizji studenckiej są emitowane w wałbrzyskich sieciach kablowych. Liczba osób oglądających zmontowane programy jest duża, co mobilizuje studentów do rzetelnego działania. Jest to publiczność wymagająca, dlatego studenci starają się, by ich programy były interesujące pod względem merytorycznym, a także jak najlepiej wykonane od strony technicznej. Studenci kształcą się zarówno w zakresie montażu liniowego jak i nieliniowego, poznają tajniki pracy operatora, dźwiękowca i redaktora. Studenci Marta Motyka i Dawid Grabarczyk z TV Zamkowa zakwalifikowali się spośród 200 nadesłanych prac do finału ogólnopolskiego konkursu filmowego w Bydgoszczy. Przygotowali 12-minutowy film „Chora wyobraźnia” do utworu muzycznego wałbrzyskiego zespołu „NIEBO jury zakwalifikowało film na-

szych studentów do finałowej „20”.

W kołach tych studenci pod opieką młodych pracowników dydaktycznych podejmują działania stanowiące nie tylko bardzo efektywną formę pogłębiania wiedzy, przygotowania do zespołowej pracy naukowo-badawczej, ale przede wszystkim wzbogacają doświadczenia studenta. Wymienione koła mają charakter otwarty, służą pogłębieniu wiedzy z danej dziedziny oraz integrują środowisko studenckie. W ramach ich działalności organizowane są dyskusje, pokazy, odczyty, spotkania autorskie.

Nasi studenci, niezależnie od kierunku oraz roku studiów, mają możliwość włączenia się do prac redakcji niezależnej gazety studentów „Humanistycznej Jazdy” – miesięcznika, który ukazuje się jako dodatek do miejscowego tygodnika. Zainteresowani mogą nabierać doświadczenia dziennikarskiego w ramach prac w „TV Zamkowa”. Ta organizacja studencka zrzesza osoby, które chcą nauczyć się tego, czego nie poznają na wykładach, laboratoriach czy seminariach. W swoim gronie preferują osoby, które pracę dla telewizji traktują jako zabawę, dzięki której mogą rozwijać swoje zainteresowania, pogłębiać swoją wiedzę i poznawać ciekawych ludzi. Do dyspozycji studentów oddano profesjonalnie wyposażone studio i sprzęt, który umożliwia realizację programów wysokiej jakości, a także realizacje na żywo.

Studenci mający ambicje animacji życia artystycznego mogą się spotykać w ramach Klubu Teatralnego „Magia Kina”. Na terenie Uczelni działa również zespół wokalnoinstrumentalny „Rozstrojeni”, który odnosi znaczne sukcesy.

1. INFORMACJA O PROGRAMIE STUDIÓW

- OPIS OGÓLNY

1.1 Przyznawane kwalifikacje (dyplomy, tytuły zawodowe, stopnie naukowe)

Program trzyletnich studiów licencjackich oferowanych przez Instytut Humanistyczny PWSZ AS w Wałbrzychu na kierunku pedagogika obejmuje przedmioty kształcenia ogólnego, przedmioty podstawowe i kierunkowe oraz przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe. Studia trwają 6 semestrów. Treści programowe realizowane są w trybie stacjonarnym w wymiarze 1800 godzin zajęć dydaktycznych oraz w trybie niestacjonarnym w wymiarze 60% ogólnej ilości godzin, określonej w standardach kształcenia (1080 godz.).

Realizując specjalność podstawową, czyli pedagogikę opiekuńczo-wychowawczą, studenci mają możliwość dodatkowego poszerzenia zainteresowań zawodowych, wybierając odpowiednią specjalizację tj.:

- *gimnastyka korekcyjna z fizjoterapią* – absolwent jest przygotowany do pracy z dziećmi i młodzieżą, u których występuje wada postawy i zachodzi konieczność skorygowania jej,
- *terapia pedagogiczna* – wiedza zdobyta podczas procesu kształcenia związana ze znajomością uwarunkowań prawidłowego rozwoju dzieci i młodzieży, diagnozowania, konstruowania i prowadzenia profilaktyki zagrożeń rozwojowych, kompensacją deficytów opieki i wychowania w rodzinach dysfunkcyjnych oraz radzenia sobie ze stresem szkolnym uczniów i wychowanków,
- *resocjalizacja* – zdobywanie umiejętności niezbędnych do pracy z dziećmi i młodzieżą w środowiskach patologicznych, która jest pod nadzorem kuratorskim lub ma za sobą trudne doświadczenia życiowe. Absolwenci mogą uzyskać zatrudnienie w szkołach masowych, świetlicach terapeutycznych i różnego typu placówkach o charakterze pomocowoprofilaktycznym.

Studia kończą się nadaniem tytułu zawodowego licencjata.

Student aby otrzymać dyplom musi spełnić następujące warunki: uzyskać pozytywne zaliczenia ze wszystkich przedmiotów i zaliczyć praktykę zawodową, co objęte jest planem studiów. Złożyć pracę licencjacką (zaakceptowaną przez promotora), wraz ze wszystkimi niezbędnymi dokumentami do DNiSS w określonym terminie oraz otrzymać pozytywną ocenę na obronie pracy.

1.2 Warunki przyjęć

Studia stacjonarne i niestacjonarne:

- konkurs świadectw,

Komisja bierze pod uwagę wyniki części pisemnej matury z poziomu podstawowego i rozszerzonego z następujących przedmiotów:

- język polski,
- język obcy zachodni.

Maksymalna liczba pkt., którą kandydat może uzyskać wynosi 100 pkt, w tym za zdany egzamin maturalny na poziomie podstawowym otrzymuje 30 pkt-15 pkt za każdy przedmiot;

Za wyniki matury pisemnej na poziomie rozszerzonym maks. 70 pkt., za każdy przedmiot maks. po 35 pkt.

Na studia stacjonarne i niestacjonarne przyjęci zostaną kandydaci, którzy uzyskali największą liczbę punktów w ramach ustalonego limitu miejsc.

1.3 Cele programów studiów dotyczące kształcenia i przygotowania zawodowego

Studia pedagogiczne są podstawą do zdobycia rzetelnego przygotowania zawodowego, rozwinięcia umiejętności refleksyjnego spojrzenia na własną rolę zawodową oraz nabycia kompetencji w zakresie: dydaktycznym, wychowawczym i społecznym, kreatywnym, prakseologicznym, komunikacyjnym i informacyjno-medialnym. Absolwent uzyskuje podstawowe kwalifikacje zawodowe zależne od wybranej specjalizacji.

W ramach kształcenia studenci otrzymują wiedzę i umiejętności w zakresie:

- znajomości uwarunkowań prawidłowego rozwoju dzieci i młodzieży,
- znajomości metod pracy w instytucjach opiekuńczych,
- znajomości współczesnych trendów w opiece na świecie,
- założeń reform systemu opieki w Polsce,
- diagnozowania potrzeb opiekuńczych dziecka, jego rodziny i otoczenia społecznego,
- prowadzenia profilaktyki zagrożeń rozwojowych,
- prowadzenia zajęć terapeutycznych,
- interwencji w sytuacjach kryzysowych,
- organizowanie i prowadzenie działalności opiekuńczej wobec dzieci i młodzieży pozbawionych czasowo lub trwale opieki rodzicielskiej,
- prowadzenia korekty i kompensacji różnego typu zaburzeń u uczniów i wychowanków,
- rozumienia powinności pedagoga oraz obowiązków wynikających z pełnienia roli opiekuna dzieci i młodzieży.

Nabyta w trakcie studiów wiedza i umiejętności umożliwiają podjęcie pracy zawodowej w instytucjach samorządowych, socjalnych, opiekuńczych, zdrowotnych, zarówno dla dzieci i młodzieży, jak i osób dorosłych.

1.4 Warunki przyjęcia na dalsze studia

Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika.

1.5 Zasady oceniania i egzaminowania

Studenci oceniani są na podstawie egzaminów ustnych, pisemnych, testów, kolokwium i pisemnych prac semestralnych. Skala stosowanych ocen jest zgodna z przyjętą w uczelnianym *Regulaminie studiów*.

1.6 Instytutowy koordynator ECTS

mgr Beata Łapkowska
tel. +48 74 641 92 50,
e-mail: lapkowska@pwsz.com.pl

Ogółem:	1800	900	810	90		225	30	150	150	225	255	105	180	105	135	90	150	180	
33. Praktyka zawodowa/ Professional practice	160				Z.o.										160				4

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu

Kierunek: Pedagogika

Tryb studiów: studia niestacjonarne

Specjalność: Pedagogika resocjalizacyjna

Rok akademicki:	2008/2009			2009/2010			2010/2011										
	R-m	w.	cw.	sem	egz/ zal	I rok			II rok			III rok					
						1 sem	2 sem.	3 sem.	4 sem.	5 sem.	6 sem.	5 sem.	6 sem.	6 sem.			
						w.	cw.	w.	cw.	w.	cw.	w.	cw.	w.	cw.	ECTS	
A. Grupa treści ogólnych																	
1. Język obcy/ Foreign language	60		60		5		15				15				15		5
2. Technologia informacyjna/ Information Technology (IT)	30		30		Z.O.						15				15		3
4. Biomedyczne podstawy rozwoju/ The biomedical basis of development	24	24															5
5. Komunikacja społeczna/ Social communication	24	24															4
6. Ochrona własności intelektualnej/ Intellectual property protection	12	12													12		2
Razem:	150	60	90				48	0	15		30			30	15		19
B. Grupa treści podstawowych																	
7. Wybrane zagadnienia z filozofii/ Some problems of philosophy	36	36			2				18								6
8. Wprowadzenie do pedagogiki/ History of pedagogical idea	36	18	18		1			18									6
9. Wprowadzenie do psychologii/ Introduction to psychology	24	24			1			24									5
10. Wprowadzenie do socjologii/ Introduction to sociology	24	24			1			24									4

2. WYKAZ PRZEDMIOTÓW

JĘZYK OBCY

Kod przedmiotu	09.0-P-JO.1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	początkujący, średniozaawansowany, zaawansowany;
Rok studiów, semestr	I rok: semestr 2; II rok: semestr 3 i semestr 4; III rok: semestr 5
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	ćwiczenia: 30 godzin w semestrze
Język wykładowy	angielski/polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student/studentka poznaje język obcy w stopniu umożliwiającym komunikowanie się, reagowanie w sytuacjach językowych, na poziomie B2.
Treści programowe	Nawiązywanie kontaktów, udzielanie informacji o własnej osobie, rodzina, życie rodzinne, mieszkanie, czas wolny, rozrywka, zainteresowania, zdrowie i choroba, podróże, zakupy, orientacja w mieście, święta i związane z nimi zwyczaje, wygląd zewnętrzny, telewizja, przemysł i gospodarka, ochrona środowiska, polityka i inne.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną egzamin: po piątym semestrze nauki
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Lemcke Ch., Rohrmann L., Schelling T., <i>Berliner Platz Kursbuch</i> , Warszawa 2003. Lemcke Ch., Rohrmann L., Schelling T., <i>Berliner Platz Arbeitsbuch</i> , Warszawa 2003.

TECHNOLOGIA INFORMACYJNA

Kod przedmiotu	11.3-P-TI.2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3 i 4
Liczba punktów ECTS	3
Metody nauczania	ćwiczenia: studia stacjonarne/niestacjonarne semestr 3 – 30 godzin/15 godzin semestr 4 – 15 godzin/15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje podstawową terminologię TI. Umiejętnie wykorzystuje oprogramowanie narzędziowe. Potrafi właściwie wykorzystać oprogramowanie użytkowe do realizacji określonych zadań w życiu codziennym i pracy zawodowej. Wyszukuje, gromadzi i przetwarza informacje oraz potrafi wykorzystać je w pracy pedagogicznej. Korzysta z TI z uwzględnieniem norm prawnych i etycznych.
Treści programowe	Podstawy technik informatycznych. Edytor tekstów – tworzenie tekstów prostych i strukturalnych. Arkusz kalkulacyjny – funkcje proste i zagnieżdżone. Bazy danych – przetwarzanie zgromadzonych informacji. Grafika prezentacyjna – edukacyjna prezentacja multimedialna. Korzystanie z usług w sieciach informatycznych - wyszukiwanie i przetwarzanie informacji.
Metody oceny	Zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Sikorski W., <i>Podstawy technik informatycznych</i> , Warszawa 2007. Kopertowska M., <i>Przetwarzanie tekstów</i> , Warszawa 2007. Kopertowska M., <i>Arkusze kalkulacyjne</i> , Warszawa 2007. Kopertowska M., <i>Bazy danych</i> , Warszawa 2007. Literatura uzupełniająca: Kopertowska M., <i>Grafika menedżerska i prezentacyjna</i> , Warszawa 2007.

WYCHOWANIE FIZYCZNE

Kod przedmiotu	16.1-P-WF.3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok: semestr 2, II rok: semestr 3
Liczba punktów ECTS	-
Metody nauczania	ćwiczenia: 30 godzin w semestrze
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest utrzymanie ogólnej sprawności fizycznej studentów, podniesienie jakości ich psychofizycznego zdrowia oraz przyswojenie ogólnej wiedzy praktycznej o funkcjonowaniu ludzkiego organizmu oraz zdrowym trybie życia.
Treści programowe	Ćwiczenia ogólnorozwojowe zorientowane na utrzymanie i doskonalenie ogólnej wydolności fizycznej (biegi, marszobieg, marsze, jogging, ćwiczenia siłowe, zwinnościowe, szybkościowe itp.) oraz gry zespołowe (piłka siatkowa, piłka nożna, piłka koszykowa). Program uzupełniają elementy aerobiku.
Metody oceny	zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Barański K. i inni, <i>Technika i metodyka nauczania podstawowych ćwiczeń gimnastycznych</i> , Warszawa 1976. Mazurek L., <i>Gimnastyka podstawowa</i> , Warszawa 1978. Literatura uzupełniająca: <i>Europejski Test Sprawności Fizycznej „EUROFIT”</i> , Kraków 1991. Naglak Z.; Działki J., <i>Teoria sportowych gier zespołowych</i> , Wrocław 2001. Wiesner W., <i>Pływanie</i> , Warszawa 1996.

BIOMEDYCZNE PODSTAWY ROZWOJU

Kod przedmiotu	12.9-P-BPR.4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady; studia stacjonarne/niestacjonarne 30godzin/30 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje: cechy życia człowieka, jego etapy i mechanizmy obronne; podział i przebieg niektórych chorób (zakaźnych) i podejmowane działania profilaktyczne.
Treści programowe	Antropogeneza człowieka. Rozwój ontogenetyczny człowieka. Rozwój i funkcjonowanie poszczególnych układów. Czynniki chorobotwórcze a układ odpornościowy. Problemy związane z rozwojem człowieka. Ochrona zdrowia i środowiska jako stan zdrowia ludności Polski.
Metody oceny	zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Janczewski A., <i>Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania</i> , Warszawa 2001. Komościńska K., <i>Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania</i> , Olsztyn 1995. Literatura uzupełniająca: Jopkiewicz A., Suliga E., <i>Biologiczne podstawy rozwoju człowieka</i> , Radom–Kielce 1998.

KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu	14.9-P-KS.5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/24 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje podstawowe pojęcia komunikacji społecznej, potrafi sporządzić mapy poznawcze na różnych poziomach komunikowania się, potrafi komunikować się wykorzystując kody naturalne i sztuczne oraz ich elementy składowe.
Treści programowe	Komunikacja społeczna jako przedmiot interdyscyplinarny. Proces komunikowania się. Komunikacja w procesie edukacyjnym. Komunikacja i osiągnięcia współczesnej technologii informacyjnej – komunikowanie się człowieka z mediami. Komunikacja jako interdyscyplinarna dziedzina wiedzy w teorii jako proces w różnych jego aspektach. Komunikacja w różnych modelach transformacyjnych ukazująca ewolucję teorii komunikacyjnych. Komunikacja według różnych modeli komunikacyjnych.
Metody oceny	zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Dobek-Ostrowska B., <i>Podstawy komunikowania społecznego</i> , Wrocław 2004. Sztejnberg A., <i>Podstawy komunikacji społecznej w edukacji</i> , Wrocław 2002. Literatura uzupełniająca: Sztejnberg A., <i>Środowisko proksemiczne komunikacji edukacji</i> , Opole 2007.

OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

Kod przedmiotu	14.9-P-OWI.6
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	2
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 15 godzin/12 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje ogólne zasady ochrony własności intelektualnej.
Treści programowe	Prawo własności intelektualnej. Dobra niematerialne (intelektualne). Podstawowe akty prawne: w zakresie prawa własności artystycznej naukowej i literackiej (prawa autorskiego) – ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawa o ochronie baz danych. Prawa własności przemysłowej – ustawa o prawie własności przemysłowej oraz ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przedmioty własności przemysłowej: projekty wynalazcze, w tym: – wynalazki, wzory użytkowe, – wzory przemysłowe, – topografia układu scalonego, – projekty racjonalizatorskie, – znaki towarowe, – oznaczenia geograficzne, – ochrona konkurencji, – zwalczanie nieuczciwej konkurencji, – ochrona dóbr niematerialnych.
Metody oceny	zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Ustawa z dn. 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

wej z późniejszymi zmianami Ustawa z dn. 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych z późniejszymi zmianami Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 o ochronie baz danych.

Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym

– akademickie inkubatory przedsiębiorczości, centra transferu technologii,

– pierwszeństwo do opublikowania pracy dyplomowej studenta,

Rozporządzenie Ministra Nauki i Informatyzacji z dnia 4 sierpnia 2005 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę (Dz.U. z 2005r., nr 161, poz. 1359),

– punktacja za osiągnięcia wynalazcze (karta oceny jednostki, zał. 2).

WYBRANE ZAGADNIENIA Z FILOZOFII

Kod przedmiotu	08.1-P-F.7
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1 i 2
Liczba punktów ECTS	6
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne semestr 1 – 30 godzin/18 godzin semestr 2 – 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje różne teksty filozoficzne, uczy się twórczo i konstruktywnie myśleć.
Treści programowe	Podstawowe pojęcia i działy filozofii. Wybrane zagadnienia z filozofii starożytnej. Okres naturalistyczny – kosmologiczny: filozofowie jońscy, Heraklit z Efezu, pitagorejczycy, eleaci, pluraliści i eklektyczni filozofowie przyrody.

Okres oświecenia starożytnego, tzw. humanistyczny: sofści, Sokrates.
Okres systemów starożytnych, tzw. wielkich syntez: Platon, Arystoteles.
Okres szkół starożytnych – szkoły hellenistyczne: stoicyzm, epikureizm, sceptycyzm.
Okres religijny – synkretyczny: Filon z Aleksandrii, Plotyn.
Wybrane zagadnienia z filozofii chrześcijańskiej przed średniowieczem i okresu średniowiecza: patrystyka – Ojcowie Kościoła, Tertulian, Klemens Aleksandryjski, Orygenes, św. Augustyn, wczesna scholastyka, klasyczny okres scholastyczny, nominalizm i upadek scholastyki
Wybrane zagadnienia z filozofii nowożytnej.
Renesans: humanizm, filozofia przyrody, filozofia państwa.
Okres nowożytnych systemów filozoficznych: racjonalizm, empiryzm, oświecenie francuskie.
Okres krytyki – idealizm niemiecki (I. Kant).
Drugi okres nowożytnych „systemów” filozoficznych: Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer, Kierkegaard.
Wybrane zagadnienia z filozofii XX wieku.
Filozofia życia: Nietzsche, Dostojewski, Dilthey.
Fenomenologia: Husserl, Ingarden, Scheler, Stein, Hartmann.
Filozofia egzystencjalna: Jaspers, Sartre, Camus, Heidegger.
Filozofia przyrody i filozofia analityczna (elementy filozofii języka).
Hermeneutyka: Wittgenstein, Russel, Moore.
Racjonalizm krytyczny: Gadamer, Ricoeur.
Personalizm: Mounier, Maritain, Wojtyła.
Filozofia dialogu: Buber, Tischner.

Metody oceny egzamin ustny/pisemny

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Kierepko M., *Historia filozofii*, Wrocław 2005.
Nielsen K., *Wprowadzenie do filozofii*, Warszawa 1988.
Tatarkiewicz W., *Historia filozofii*, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca:
Kuziak M., Rzepczyński S., Tomasiak T., Sikorski D., Sucharski T., *Słownik myśli filozoficznej*, Bielsko-Biała 2004.
Reale G., *Historia filozofii starożytnej*, Lublin 2002.

WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI

Kod przedmiotu	05.0-P-WP.8
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Liczba punktów ECTS	6
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/18 godzin ćwiczenia: 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Kształtowanie kompetencji realizacyjnych i interpretacyjnych – student poznaje i potrafi interpretować pojęcia konstytutywne w pedagogice, wykazuje się refleksyjnym podejściem do złożonych problemów wychowawczych.
Treści programowe	Pedagogika jako nauka o wychowaniu – przedmiot zainteresowań, „język naukowy”, zadania, funkcje i metody badań. Granice rozwoju pedagogiki w Polsce w XX wieku. Problem dyscyplinowej tożsamości pedagogiki. Wychowanie jako główne pojęcie pedagogiki; edukacja, wychowanie, socjalizacja (zakresy znaczeniowe). Główne uwarunkowania procesu wychowania – filozofia wychowania. Środowisko wychowawcze – próba reinterpretacji. Ku nowym sposobom myślenia pedagogicznego. Podstawowe tezy antypedagogiki. Podstawowe pojęcia pedagogiki i jej subdyscyplin. Społeczny sens edukacji i współczesne koncepcje reformy oświatowej. Wpływ środowisk wychowawczych na proces kształtowania postaw dziecka. Dylematy i zadania szkoły jako instytucji organizującej i prowadzącej działalność dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: egzamin (ustny, pisemny, test)
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Kunowski S., <i>Podstawy współczesnej pedagogiki</i> , Warszawa

2007.

Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika, Podręcznik akademicki*, Warszawa 2003.

Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2005.

Literatura uzupełniająca:

Szkudlarek T., Śliwerski B., *Wyzwania pedagogiki krytycznej i antypedagogiki*, Kraków 2000.

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu	14.4-P-WP.9
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/24 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje podstawowe pojęcia i zagadnienia z zakresu psychologii, ze szczególnym uwzględnieniem procesów poznawczych i ich funkcjonowanie; zdobywa wiedzę na temat procesów poznawczych, emocji i motywacji, osobowości i różnic indywidualnych.
Treści programowe	Psychologia jako nauka. Świadomość i stany alternatywne. Wpływ nieświadomości na życie świadome. Wyobraźnia i wyobrażenia. Natura pamięci. Uwaga. Wrażenia. Spostrzeganie. Uczenie się. Teorie inteligencji. Wybitne zdolności umysłowe a talent. Temperament. Emocje. Motywacja. Rozumienie ludzkiej osobowości.
Metody oceny	egzamin (ustny, pisemny, test)

Spis zalecanych lektur	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Kosslyn M., Rosenberg R., <i>Psychologia. Mózg – Człowiek – Świat</i>, Kraków 2006.</p> <p>Mietzel G., <i>Wprowadzenie do psychologii</i>, Gdańsk 2008.</p> <p>Rathaus S., <i>Psychologia współczesna</i>, Gdańsk 2004.</p> <p>Strealu J., <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>, t. 1, Gdańsk 2008.</p> <p>Zimbardo P., <i>Psychologia i życie</i>, Warszawa 2005.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Łosiak W., 2007, <i>Psychologia emocji</i>, Warszawa 2007.</p> <p>Maruszewski T., <i>Psychologia poznania</i>, Gdańsk 2004.</p>
-------------------------------	--

WPROWADZENIE DO SOCJOLOGII

Kod przedmiotu	14.2 – P-WS.10
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/24 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje podstawowe pojęcia i procesy socjologiczne; potrafi tę wiedzę wykorzystać podczas badania różnych procesów społecznych.
Treści programowe	<p>Źródła wiedzy społecznej i socjologicznej.</p> <p>Socjologia jako nauka, powiązania z innymi naukami.</p> <p>Twórcy socjologii, kierunki socjologii.</p> <p>Koncepcje rozwoju społecznego. Interakcje. Środowisko społeczne.</p> <p>Człowiek w procesie socjologii. Kultura.</p> <p>Kontrola społeczna. Konflikt norm. Dewiacje.</p> <p>Grupy społeczne. Władza.</p>

Stratyfikacja społeczna. Nierówności społeczne.
Globalizacja. Techniki badawcze w socjologii.

Metody oceny egzamin pisemny/ustny

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Bauman Z., May T., *Socjologia*, Poznań 2004.
Giddens A., *Socjologia*, Warszawa 2004.
Krzemiński I., *Socjologia – przemiany współczesnego świata*,
Warszawa 2004.
Sztompka P., *Socjologia – analiza społeczeństw*, Kraków 2005.

Literatura uzupełniająca:
Goffman E., *Człowiek w teatrze życia społecznego*, Warszawa
2004.

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA I WYCHOWAWCZA

Kod przedmiotu 05.8-P-PSW.11

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu podstawowy

Rok studiów, semestr II rok, semestr 3

Liczba punktów ECTS 7

Metody nauczania wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne
30 godzin/15 godzin

ćwiczenia:
30 godzin/15 godzin

Język wykładowy polski

Wymagania wstępne zaliczony przedmiot: wprowadzenie do psychologii.

Cele przedmiotu Student poznaje, w jaki sposób ludzie postrzegają ludzi, reagują na nich emocjonalnie i w jaki sposób zachowują się. Potrafi opisać wychowawcze oddziaływanie na sferę afektywną człowieka, jego system wartości i osobowości. Wie jak tę wiedzę można wykorzystać w codziennym życiu.
Student poznaje podstawowe pojęcia psychologii społecznej i wychowawczej, oraz mechanizmy funkcjonowania jednostki w społeczeństwie.

Treści programowe	<p>Przedmiot i zadania psychologii społecznej i wychowawczej. Prawidłowości postrzegania innych ludzi. Psychologia zachowań zbiorowych. Posłuszeństwo autorytetom. Źródła zła. Wywieranie wrażenia na innych – autoprezentacja. Bliskie związki interpersonalne – przyjaźń, miłość. Psychologia terroryzmu. Empatia w procesie wychowania. Umiejętności tłumienia dokuczliwych myśli dla skuteczniejszego rozwiązywania problemów. Dwa typy altruizmu. Kształtowanie odporności psychicznej. Radzenie sobie z nieśmiałością. Przejawy dojrzałej moralności. Pobudzanie do osiągnięć.</p> <p>Metody badawcze w psychologii.</p> <p>Zastosowanie socjogramu w pracy z grupą.</p> <p>Rola granic funkcjonalnych w relacjach międzyludzkich – obrona własnego „ja”; uległość; agresja; asertywność.</p> <p>Konformizm w życiu społecznym.</p> <p>Umiejętności społeczne.</p> <p>Patologie społeczne.</p>
Metody oceny	<p>ćwiczenia: zaliczenie z oceną</p> <p>wykłady: egzamin ustny/pisemny</p>
Spis zalecanych lektur	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Aronson E., Wilson T., Akert R., <i>Psychologia społeczna</i>, Poznań 2006.</p> <p>Dembo M., <i>Stosowana psychologia wychowawcza</i>, Warszawa 1997.</p> <p>Dolto F., <i>Zrozumieć dziecko</i>, Warszawa 2002.</p> <p>Hoffman M., <i>Empatia i rozwój moralny</i>, Gdańsk 2006.</p> <p>Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z., <i>Psychologia wychowawcza</i>, Warszawa 2002.</p> <p>Wosińska W., <i>Psychologia życia społecznego</i>, Gdańsk 2004.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Carducci B., <i>Nieśmiałość</i>, Kraków 2008.</p> <p>Horgan J., <i>Psychologia terroryzmu</i>, Warszawa 2008.</p>

SOCJOLOGIA WYCHOWANIA

Kod przedmiotu	14.2-P-SW.12
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 2

Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/15 godzin ćwiczenia: 30 godzin/15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczony przedmiot – wprowadzenie do socjologii
Cele przedmiotu	Student poznaje: podstawowe pojęcia socjologiczne; potrafi określić dynamikę zjawisk społecznych; umie wyjaśnić na czym polega istota różnych procesów społecznych.
Treści programowe	Przedmiot i zadania socjologii wychowania. Struktura środowiska społecznego. Dysfunkcje i kryzys współczesnej rodziny. System szkolny – funkcje szkoły . Grupy formalne i nieformalne . Kształcenie ustawiczne – transformacja życia społecznego. Socjalizacja do ról płciowych. Wykluczenie. Stosunki i zależności społeczne. System kontroli a instytucje społeczne - kwalifikacja instytucji. Zwyczaje i obyczaje ich rola w funkcjonowaniu społeczeństwa. Zagadnienia zbiorowości społecznych – podstawowe definicje. Pojęcie stratyfikacji – jej podział i wpływ na życiowe szanse człowieka. Szkoła jako instytucja przemocy symbolicznej. Socjalizacja do płci a wychowanie; kategorie gender a wychowanie. Selekcja szkolna – modele uwarunkowań.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: egzamin ustny/pisemny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Bourdieu P., Passeron J.-C., <i>Reprodukcja. Elementy teorii systemu nauczania</i> , Warszawa 2006. Kowalski S., <i>Socjologia wychowania</i> , Warszawa 1999. Krakowska M., <i>Socjologia wychowania: wybrane elementy, mechanizmy socjalizacji i edukacja szkolna</i> , Łódź 2008. Woskowski J., <i>Socjologia wychowania</i> , Warszawa 1999. Znanięcki F., <i>Socjologia wychowania</i> , Warszawa 2004.

Literatura uzupełniająca:
 Modzelewski W., *Wprowadzenie do socjologii*, Katowice 2004.
 Sztompka P., *Socjologia*, Katowice 2002.

WSPÓŁCZESNE KIERUNKI I NURTY PEDAGOGIKI

Kod przedmiotu	05.9-P-WKP.13
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	średniozaawansowany
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: wybrane zagadnienia z filozofii, historia myśli pedagogicznej, socjologii wychowania.
Cele przedmiotu	Student powinien: <ul style="list-style-type: none"> – zdobyć orientację w kierunkach i nurtach współczesnej pedagogiki – odczytywać i interpretować różne perspektywy poznawcze – rozszerzyć zakres terminologii pedagogicznej i wiedzy ogólnej o kulturze; – umiejętnie korzystać z terminologii pedagogicznej.
Treści programowe	Podstawy filozoficzne współczesnej pedagogiki. Główne tendencje i orientacje we współczesnej pedagogice ze szczególnym uwzględnieniem frekwencji wybranych pojęć i sieci łączących je zależności. Różnice współczesnej pedagogiki w interpretacji zależnych od kontekstu teoretycznego w jakim funkcjonują, np. filozoficzne wizje podmiotu a wychowanie, pedagogiczna płaszczyzna interpretacji wolności i odpowiedzialności (w tym: swoboda i przymus, wolność i samowola, wolność a swoboda, „wolność wychowana”, wolność od i wolność do). Nurty pedagogiki (np. pedagogika filozoficzna, pedagogika społeczno-personalistyczna, pedagogika nieautorytarna, pe-

dagogika radykalnego humanizmu, pedagogika emancypacyjna, pedagogika międzykulturowa, pedagogika analityczno-krytyczna, antypedagogika – postpedagogika).

Metody oceny egzamin pisemny/ustny

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Hejnicka-Bezwińska T., *Pedagogika ogólna*, Warszawa 2008.
Pedagogika, t.1 : Podstawy nauk o wychowaniu, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2006.
Pedagogika. Podręcznik akademicki, t.1, 2., red, Z. Kwieciński, B.Śliwerski, Warszawa 2005.
Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2003.

Literatura uzupełniająca:
Gutek G. L., *Filozoficzne i ideologiczne podstawy wychowania*, Gdańsk 2003.

PEDAGOGIKA PORÓWNAWCZA

Kod przedmiotu	05.9-P-PP.14
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/30 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczony przedmiot – wprowadzenie do pedagogiki
Cele przedmiotu	Student poznaje: treść i rozwiązania praktyczne występujące w różnych systemach edukacyjnych, z uwzględnieniem relacji zachodzących pomiędzy społeczeństwem a oświatą, tj. cechy i megatrendy rozwojowe współczesnej edukacji, kierunki jej przeobrażeń i barier rozwojowych oraz dynamiki zmian oświatowych.

Treści programowe	<p>Pedagogika porównawcza jako nauka, jej główne nurty i metody badań.</p> <p>Wychowanie przedszkolne i jego rola we współczesnym świecie.</p> <p>Realizacja obowiązku szkolnego o powszechne a podstawowe.</p> <p>Współczesne szkoły średnie i ich rodzaje.</p> <p>Szkolnictwo wyższe na świecie i modele uczelni, koncepcje kształcenia, mechanizmy rekrutacji, modernizacja programu.</p> <p>Współczesne trendy w kształceniu i przekwalifikowaniu zawodowym. Rola standardów produkcji i usług.</p> <p>Problemy selekcji szkolnej i zawodowej.</p> <p>Rola szkół sektorów: państwowego, publicznego i prywatnego.</p> <p>Współczesne koncepcje kształcenia i przygotowania nauczycieli oraz wychowanków placówek oświatowych.</p> <p>Status prawny nauczycieli w państwach Europy.</p> <p>Sposoby zarządzania oświatą. Zasady przygotowania reform oświatowych.</p> <p>Oświata dorosłych i kształcenie permanentne.</p> <p>Międzynarodowe organizacje i stowarzyszenia prowadzące badania pedagogiczne. Rola ośrodków dokumentacji naukowej i statystycznej.</p>
--------------------------	--

Metody oceny egzamin ustny/pisemny po 3 semestrze

Spis zalecanych lektur	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Melosik Z., <i>Uniwersytet i społeczeństwo</i>, Poznań 2002.</p> <p>Pachociński R., <i>Pedagogika porównawcza</i>, Białystok 1995.</p> <p>Pachociński R., <i>Współczesne systemy edukacyjne</i>, Warszawa 2000.</p> <p>Prucha J., <i>Pedagogika porównawcza</i>, Warszawa 2004.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Gmerek T., <i>Edukacja i stratyfikacja społeczna</i>, Kraków 2003.</p> <p>Pachociński R., <i>Oświata XXI wieku</i>, Warszawa 1999.</p>
-------------------------------	---

HISTORIA MYŚLI PEDAGOGICZNEJ

Kod przedmiotu	08.0-P-HMP.15
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy

Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Liczba punktów ECTS	6
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 45 godzin/30 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje: wiedzę dotyczącą powstawania i rozwoju instytucji wychowania i kształcenia, związki zachodzące w dziejach teorii i praktyki pedagogicznej.
Treści programowe	Poglądy pedagogiczne przedstawicieli antyku: sofści, Sokrates, Platon, Arystoteles, Izokrates, Katon Starszy, Cyceon, Kwintilian, Seneka, Plutarch. Myśl pedagogiczna wczesnego chrześcijaństwa. Poglądy pedagogiczne przedstawicieli renesansu włoskiego, francuskiego, angielskiego, niderlandzkiego. Poglądy pedagogiczne przedstawicieli polskiego renesansu. Szkolnictwo w okresie reformacji i kontrreformacji. Realizm i oświecenie w Europie – przedstawiciele. Reformy oświatowe w Rzeczypospolitej w okresie oświecenia. Pedagogika europejska XIX wieku. Pedagogika „Nowego Wychowania”. Przedstawiciele pedagogiki polskiej – XIX i XX wieku.
Metody oceny	egzamin ustny/pisemny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Kraus J., Terlecki R., <i>Historia wychowania. Wiek XIX i XX</i> , Kraków 2005. Możdżeń S.I., <i>Historia wychowania 1795–1918</i> , Kielce 2000. Możdżeń S.I., <i>Historia wychowania 1918–1945</i> , Kielce 2000. Literatura uzupełniająca: Litak S., <i>Historia wychowania. Do Wielkiej Rewolucji Francuskiej</i> , Kraków 2004. Możdżeń S.I., <i>Zarys historii wychowania. Część I do roku 1795</i> , Kielce 1999.

TEORETYCZNE PODSTAWY WYCHOWANIA

Kod przedmiotu	05.9-P-TPW.16
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	średniozaawansowany
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3 i 4
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne semestr 3 – 30 godzin/18 godzin semestr 4 – 30 godzin/18 godzin ćwiczenia: semestr 3 – 30 godzin/21 godzin semestr 4 – 30 godzin/21 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: wprowadzenie do pedagogiki, psychologia społeczna i wychowawcza, dydaktyka ogólna.
Cele przedmiotu	Student powinien: opanować wiedzę z zakresu teorii wychowania i umiejętnie ją wykorzystać w praktyce pedagogicznej; odnajdywać możliwości samorealizacji w pracy wychowawczej; rozwijać motywację do samokształcenia w zakresie wiedzy o wychowaniu.
Treści programowe	Granice rozwoju pedagogiki i teorii wychowania w Polsce w XX wieku; problemy metodologiczne teorii wychowania (rozumienie teorii wychowania w polskiej myśli pedagogicznej w XIX i na początku XX wieku); teoria wychowania wobec radykalnej zmiany ustrojowej; pojęcie wychowania i jego cechy; cele wychowania a wartości (pojęcie i ich funkcje); zjawisko rozwoju wychowawczego; podmiotowość jako problem filozoficzny, edukacyjny i społeczny; związek teleologii wychowania z antropologią filozoficzną (pytanie o cele wychowania i rozumienie istoty człowieka); problem integracji podmiotu wychowywanego wokół wartości w aspekcie rozwoju psychofizycznego człowieka; problemy egzystencjalne młodego pokolenia.
Metody oceny	wykłady: egzamin pisemny lub/i esej ćwiczenia: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa:

Kunowski S., *Podstawy współczesnej pedagogiki*, Warszawa 2007.

Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika, Podręcznik akademicki*, t. I i II, Warszawa 2003.

Literatura uzupełniająca:

Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2003.

Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2005.

DYDAKTYKA OGÓLNA

Kod przedmiotu	08.0-P-DO.17
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 2
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/18 godzin ćwiczenia: 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje: podstawowe pojęcia dydaktyczne, sytuacje dydaktyczne jako mikrosystem dydaktyczny, zasady nauczania, metody aktywizujące i środki dydaktyczne w procesie kształcenia, potrafi je wykorzystać w określonej sytuacji dydaktycznej.
Treści programowe	Reformy systemu edukacji w Polsce. Taksonomia celów kształcenia i wyniki kształcenia. Zasady i metody nauczania. Kształcenie wielostronne. Efektywne wykorzystanie środków dydaktycznych w procesie edukacji. Proces dydaktyczny i jego uwarunkowania. Szkoła jako podstawowy składnik systemu edukacji.

Wpływ komunikacji nauczyciela z uczniami na jakość procesu kształcenia.

Wpływ reform na kształcenie współczesnego systemu edukacji w Polsce.

Dobór metod nauczania do typu zajęć i realizowanego programu. Znaczenie środków dydaktycznych w procesie edukacji.

Programy nauczania.

Systemy nauczania.

Metody, techniki i narzędzia badań dydaktycznych.

Metody oceny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
wykłady: egzamin ustny/pisemny

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Niemierko B., *Między oceną szkolną a dydaktyką, Bliżej dydaktyki*, Warszawa 2001.
Okoń W., *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*, Warszawa 1997.
Szejnberg A., *Komunikacyjne środowisko nauczania i uczenia się*, Wrocław 2006.

Literatura uzupełniająca:
Brophy J., *Motywowanie uczniów do nauki*, Warszawa 2004.

PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZA

Kod przedmiotu	05.0-P-PO.18
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3 i 4
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne semestr 3 – 30 godzin/21 godzin semestr 4 – 30 godzin/21 godzin ćwiczenia: semestr 3 – 15 godzin/15 godzin semestr 4 – 15 godzin/15 godzin
Język wykładowy	polski

Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: wprowadzenie do pedagogiki, wprowadzenie do psychologii.
Cele przedmiotu	Student poznaje poglądy wybranych przedstawicieli pedagogiki opiekuńczej; potrafi wykorzystać metody, techniki, zasady i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej w określonej sytuacji wychowawczej, buduje warsztat pracy opiekuna - wychowawcy.
Treści programowe	Przedstawiciele pedagogiki opiekuńczej (główne założenia ich poglądów). Struktura i funkcje systemu opieki nad dzieckiem. Funkcje i zadania pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej. Związek pedagogiki opiekuńczej z innymi dyscyplinami naukowymi (psychologia, pedagogika społeczna, pedagogika specjalna, pedagogika ogólna). Funkcje opieki w rodzinie. Formy opieki instytucjonalnej. Zasady opieki i wychowania przez opiekę. Proces opieki i składniki opieki: czynności opiekuńcze, sytuacje opiekuńcze i atmosfera opiekuńcza. Zakresy opieki: wg przedmiotu, podmiotu, oraz przejawu opieki a rozwój i funkcjonowanie danej jednostki. Pojęcia – opieka i wychowanie jako główne zagadnienia przedmiotu. Rola opiekuna – wychowawcy w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Zakres obowiązków opiekuńczo-wychowawczych pedagoga szkolnego. Rodzaje i funkcje placówek opiekuńczo wychowawczych. Kategorie opieki jako kategoria: rodzinna, społeczna, wychowawcza Potrzeby ponadpodmiotowe: klasyfikacja, diagnozowanie, zaspokajanie. Sieroctwo społeczne – przyczyny, skutki oraz sposoby zapobiegania. Współczesne trendy w opiece.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: egzamin ustny/pisemny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Dąbrowski Z., <i>Pedagogika opiekuńcza w zarysie</i> , Olsztyn 2006. Kelm A., <i>Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej</i> , Warszawa 2000. Kulpiński J., Dąbrowski Z., <i>Pedagogika opiekuńcza, historia, teoria, terminologia</i> , Olsztyn 2000. Literatura uzupełniająca:

Badora S., Marzec D., *Rodzina i formy jej wspomagania*, Kraków 2001.
Kawula S., Brągiel J., Janke A., *Pedagogika rodziny*, Toruń 2007.

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ

Kod przedmiotu	08.0-P-MPO.19
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3 i 4
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne semestr 3 – 15 godzin/12 godzin semestr 4 – 15 godzin/12 godzin ćwiczenia: semestr 3 – 30 godzin/24 godzin semestr 4 – 30 godzin/24 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	Zaliczone przedmioty : wprowadzenie do pedagogiki, wprowadzenie do psychologii.
Cele przedmiotu	Student potrafi diagnozować opiekuńcze potrzeby dziecka w kontekście jego indywidualnej sytuacji życiowej; poznaje zasady i metody pracy opiekuńczo-wychowawczej; różnicuje i charakteryzuje placówki opieki i wychowania w systemie strukturalno-instytucjonalnym; poznaje współczesne problemy i kierunki pożądaných przemian w dziedzinie opieki nad dzieckiem; potrafi zdiagnozować potrzeby wychowanka i zorganizować pomoc; planuje różne formy działań metodycznych; analizuje prawo opiekuńcze oraz założenia i specyfikę funkcjonowania placówek opiekuńczo-wychowawczych.
Treści programowe	Podstawowe pojęcia oraz czynniki charakteryzujące proces opieki i wychowania; Diagnozowanie potrzeb i sytuacji opiekuńczo-wychowawczych.

Zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej.
Metody pracy opiekuńczo-wychowawczej.
Formy zastępczej opieki rodzinnej.
Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej w instytucjonalnych formach opieki nad dzieckiem osieroconym.
Organizacja, formy i metody procesu opiekuńczo-wychowawczego w systemie szkolnictwa i w środowisku.
Charakterystyka roli zawodowej opiekuna-wychowawcy.
Współczesne zadania i problemy w systemie opieki nad dzieckiem.
Podstawy prawne opieki.
Podstawowe obowiązki placówek opieki i wychowania.
Obowiązki placówek wychowawczych w stosunku do podopiecznych.

Metody oceny wykłady: egzamin ustny/pisemny
ćwiczenia: zaliczenie z oceną

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka*, Zielona Góra 2004.
Kelm A., *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 2000.
Kamińska U., *Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania*, Katowice 2003.

Literatura uzupełniająca:
Zieja Z., *Poradnik metodyczny dla wychowawców*, Jelenia Góra 2003.

PEDAGOGIKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu 05.9-P-PS.20

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu podstawowy

Rok studiów, semestr I rok, semestr 2

Liczba punktów ECTS 7

Metody nauczania wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne
30 godzin/18 godzin

	ćwiczenia: 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczony przedmiot – wprowadzenie do pedagogiki, wprowadzenie do psychologii.
Cele przedmiotu	Student: – poznaje strukturę procesów wychowawczych, – umie dokonywać klasyfikacji i typologii środowisk wychowawczych; – potrafi uchwycić zjawiska i procesy zachodzące w różnych środowiskach społeczno-zawodowych i terytorialnych, – orientuje się w zakresie różnorodnych form i możliwości rozwijania aktywności człowieka w różnych fazach życia, – poznaje metody pracy środowiskowej oraz zasady jej planowania.
Treści programowe	Przedmiot i zadania pedagogiki społecznej. Teoretyczne podstawy pracy socjalnej. Podstawowe środowiska wychowawcze. Poznanie i badanie środowiska wychowawczego. Spędzanie czasu wolnego. Problemy poradnictwa wychowawczego. Człowiek w sytuacji zagrożenia. Podstawowe środowiska wychowawcze . Rodzina w świecie współczesnym i jej znaczenie dla jednostki i społeczeństwa. Znaczenie środowiska lokalnego, grupy rówieśniczej, szkoły i zakładu pracy. Rola wsparcia społecznego. Niesienie pomocy, poradnictwo, doradztwo Metody pracy społeczno-wychowawczej.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: egzamin ustny, pisemny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Kawula S., Janke A.W., Brągiel J., <i>Pedagogika rodziny</i> , Toruń 2007. Kawula S., <i>Kształty rodziny współczesnej</i> , Toruń 2006. Meterne J., <i>Pedagogika socjalna</i> , Szczecin 2004. Pilch T., Lepalczyk I., <i>Pedagogika społeczna</i> , Warszawa 2002. Literatura uzupełniająca: Nowak-Dziemianowicz M., <i>Doświadczenia rodzinne w narracjach. Interpretacja sensów i znaczeń</i> , Wrocław 2002. Urban B., <i>Problemy współczesnej patologii</i> , Kraków 2002.

PEDAGOGIKA PRACY

Kod przedmiotu	05.9-P-PP.21
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	8
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/15 godzin ćwiczenia: 30 godzin/15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: pedagogika społeczna, wprowadzenie do socjologii.
Cele przedmiotu	Student potrafi definiować: podstawowe pojęcia i problemy z zakresu pedagogiki pracy, umie określić zadania pedagogiki pracy jako dyscypliny pedagogicznej, oraz wartości jakie stanowi praca zawodowa w życiu każdego człowieka.
Treści programowe	Pedagogika pracy jako dyscyplina pedagogiczna. Praca zawodowa, zawód, zawodoznawstwo. Zatrudnienie, praca zawodowa, bezrobocie. Kształcenie zawodowe w ponowoczesnym świecie. Samokształcenie, jego istota, cele i zadania. Kształcenie ustawiczne dorosłych. Praca jako wartość w życiu człowieka. Aktywne poszukiwanie zatrudnienia. Rozumienie terminu „pedagog-pracy”, kwalifikacje i kompetencje pedagoga pracy. Warsztat doradcy zawodu. Wartość edukacji w społeczeństwie uczącym się. Kształcenie, doksztalcenie, doskonalenie zawodowe. Szkolenie jako forma doskonalenia zawodowego. Współczesne problemy w pracy: mobbing, wypalenie zawodowe, pracoholizm, „szklany sufit”, stres w pracy, emigracja zawodowa, bezrobocie. Motywacja, satysfakcja z pracy i zaangażowanie.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: zaliczenie z oceną

Spis zalecanych lektur	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Baraniak B., <i>Kwalifikacje i kompetencje oczekiwanyymi kategoriami współczesnej pracy zawodowej</i>, „Pedagogika Pracy”, nr 45.</p> <p>Golińska L., <i>Pracoholizm. Uzależnienie czy pasja?</i>, Warszawa 2008.</p> <p>Schulz D.P., Schulz S.E., <i>Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy</i>, Warszawa 2002.</p> <p>Wiatrowski Z., <i>Podstawy pedagogiki pracy</i>, Bydgoszcz 2005.</p> <p>Wojtasik B., <i>Warsztat doradcy zawodu. Aspekty pedagogiczno-psychologiczne</i>, Warszawa 1997.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Łaguna M., <i>Szkolenia. Jak je prowadzić, by...</i>, Gdańsk 2004.</p> <p>Retter H., <i>Komunikacja codzienna w pedagogice</i>, Gdańsk 2005.</p>
-------------------------------	--

MEDIA W EDUKACJI

Kod przedmiotu	05.0-P-ME.22
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 2
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczony przedmiot: komunikacja społeczna.
Cele przedmiotu	Student poznaje podstawowe pojęcia z zakresu nauki o mediach, zasady doboru mediów do realizowanych zadań wychowawczych i zasady projektowania materiałów dydaktycznych. Podstawowe definicje i pojęcia.
Treści programowe	Cechy i klasyfikacja mediów oraz komunikacji medialnej. Modele komunikowania a media. Środki masowego przekazu jako środowisko wychowawcze. Klasyfikacja i charakterystyka środków masowego przekazu. Internet w edukacji.

Metody oceny	egzamin pisemny/ustny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Goban-Klas T., <i>Media i komunikowanie masowe</i> , Warszawa – Kraków 2006. Lepa A., <i>Pedagogika mass mediów</i> , Łódź 2000. Marszałek A., <i>Edukacja medialna w społeczeństwie informacyjnym</i> , Toruń 2002. Sokołowski M., <i>Edukacja medialna. Nowa generacja pytań i obszarów badawczych</i> , Olsztyn 2004.

PATOLOGIE SPOŁECZNE

Kod przedmiotu	14.9-P-PS.23
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 15 godzin/12 godzin ćwiczenia: 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje i rozumie definicje patologii społecznej, umie zastosować swoją wiedzę do analiz zachowań patologicznych, potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do praktycznego rozwiązywania problemów społecznych.
Treści programowe	Wyjaśnienie pojęć: normy, patologii i dewiacji. Patologia społeczna indywidualna (alkoholizm, narkomania, samobójstwa, zabójstwa, prostytutka, promiskuityzm, bezdomność i inne). Patologia społeczna grupowa (dezorganizacja rodziny, bezrobocie, przestępczość zorganizowana, dyskryminacja, wykluczenie społeczne, sekty i inne).

Patologia społeczna instytucjonalna (korupcja i dominacja, biurokracja, przemysł, podkultury młodzieżowe i inne).
 Patologia społeczna w makroskali (systemy totalitarne, terroryzm, bioterroryzm).
 Przyczyny i skutki patologii społecznej oraz możliwości jej zwalczania i profilaktyki.
 Wybrane teorie zachowań patologicznych i ich zastosowanie w terapii.
 Patologia interakcji międzyludzkich.
 Patologia rodziny.
 Dewiacyjne podkultury młodzieżowe.
 Charakterystyka najpopularniejszych zjawisk patologicznych (alkoholizm, narkomania, prostytutcja).

Metody oceny wykłady: egzamin (pisemny, test).
 ćwiczenia: zaliczenie z oceną.

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
 Bielicki E., *Z problematyki resocjalizacji, Patologia społeczna, Patologia indywidualna, Etologia kryminalna, Kara*, Bydgoszcz 2005.
 Nowak A., Wysocka E., *Problemy i zagrożenia społeczne we współczesnym świecie. Elementy patologii społecznej i profilaktyki*, Warszawa 2001.
 Radochoński M., *Podstawy psychopatologii dla pedagogów*, Rzeszów 2001.
 Szczęsny W.W., *Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki*, Warszawa 2003.

Literatura uzupełniająca:
 Hołyst B., *Kryminologia*, Warszawa 1999.
 Siemaszko A., *Granice tolerancji, wokół teorii zachowań dewiacyjnych*, Warszawa 1993.

DIAGNOSTYKA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu	05.0-P-DP.24
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3
Liczba punktów ECTS	7

Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/12 godzin ćwiczenia: 30 godzin/18 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student potrafi: – zdefiniować i wyjaśnić pojęcia: środowisko wychowawcze, przemoc, dojrzałość szkolna, niepowodzenia szkolne; – zdiagnozować sytuację dziecka w rodzinie, (wykorzystując narzędzia diagnozujące); – zdiagnozować sytuację dziecka w szkole; – wyjaśnić oraz scharakteryzować zaburzenia rozwojowe, które stanowią przyczynę trudności w uczeniu się (dysleksja rozwojowa, dyskalkulia, dysgrafia, dysortografia, leworęczność, zaburzenia funkcji psychomotorycznych), – wykorzystać narzędzia do pomiaru warunków życia dzieci i młodzieży w szkole.
Treści programowe	Zagadnienia z zakresu diagnozowania dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym i w rodzinie. Strategie diagnostyczne, techniki badawcze i narzędzia diagnostyczne. Narzędzia służące badaniu postaw wychowawczych, pozycji dziecka w rodzinie i inne. Sposoby i kryteria służące do oceny dojrzałości szkolnej. Zaburzenia rozwojowe u dzieci w wieku szkolnym oraz narzędzia diagnozujące sytuację ucznia-dziecka w klasie szkolnej. Diagnozowanie sytuacji dziecka w rodzinie. Diagnozowanie sytuacji dziecka w szkole. Diagnozowanie osiągnięć i niepowodzeń szkolnych. Ewaluacja jako przedmiot diagnostyki pedagogicznej.
Metody oceniania	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: egzamin ustny/pisemny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Jarosz E., <i>Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego</i> , Katowice 2007. Kaczmarek Ż., <i>Komputer na zajęciach korekcyjno-wyrównawczych</i> , Wałbrzych 2003. Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i> , Warszawa 2005.

METODOLOGIA BADAŃ PEDAGOGICZNYCH – WYBRANE ZAGADNIENIA (SEMINARIUM)

Kod przedmiotu	05.0-P-MBP.25
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	średniozaawansowany
Rok studiów, semester	II i III rok; semestr 4, 5, 6
Liczba punktów	10
Metody nauczania	seminarium: studia stacjonarne/niestacjonarne 4 semestr – 30 godzin/15 godzin 5 semestr – 30 godzin/15 godzin 6 semestr – 30 godzin/15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: wprowadzenie do pedagogiki, współczesne nurty i kierunki pedagogiki, historia myśli pedagogicznej.
Cele przedmiotu	Student/studentka: poznaje pojęcia z zakresu metodologii badań pedagogicznych (np. problem badawczy, hipoteza, zmienne, wskaźniki, metody, techniki, narzędzia badawcze); poznaje, czym zajmuje się metodologia ogólna i metodologie szczegółowe; poznaje zasady postępowania naukowego; potrafi analizować tekst naukowy; poznaje techniki i etapy przygotowania pracy naukowej/tekstu naukowego; potrafi samodzielnie przygotować schemat/projekt/koncepcję badawczą; potrafi przygotować pracę seminaryjną; posiada kompetencje interpretacyjne i realizacyjne; doskonali warsztat naukowy w zakresie wybranej specjalności pedagogicznej; jest przygotowany/a do złożenia egzaminu dyplomowego-licencjackiego.
Treści programowe	Naukoznawcze i metodologiczne podstawy współczesnego myślenia o wytwarzaniu wiedzy pedagogicznej. Związek teorii naukowych z praktyką pedagogiczną. Instytucjonalizacja pedagogiki. Teoretyczne podstawy badań naukowych; przedmiot i problematyka badań. Metodologia i metody badań pedagogicznych; metodologia nauk; metodologia ogólna i metodologie szczegółowe. Zasady przygotowania tekstu/projektu o charakterze naukowym. Struktura pracy seminaryjnej. Uzasadnienie wyboru tematu i osadzenie tematu na tle już istniejącej literatury i badań.

Wybór metody badań.
Sposoby realizacji projektu badawczego.
Omówienie i analiza przygotowanego projektu/pracy seminaryjnej.

Metody oceny zaliczenie z oceną

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Bauman T., Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe*, Warszawa 2001.
Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
Podstawy nauk o wychowaniu, [w:] *Pedagogika tom 1*, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2006.
Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, [w:] *Pedagogika tom 2*, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2006.
Subdyscypliny wiedzy pedagogicznej, [w:] *Pedagogika tom 3*, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2006.

Literatura uzupełniająca:
Hejnicka-Bezwińska T., *Pedagogika ogólna*, Warszawa 2008.
Nowak M., *Teorie i koncepcje wychowania*, Warszawa 2008.
Orientacje w metodologii badań pedagogicznych, red. S. Palka, Kraków 1998.

PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu 08.9-P-PR.26

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu podstawowy

Rok studiów, semestr II rok, semestr 3

Liczba punktów ECTS 8

Metody nauczania wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne
30 godzin/15 godzin

ćwiczenia:
30 godzin/24 godzin

Język wykładowy polski

Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student: poznaje i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej, umie określić główne założenia przebiegu procesu resocjalizacji, zna specyfikę pracy poszczególnych placówek resocjalizacyjnych.
Treści programowe	<p>Przedmiot zainteresowań i zakres pedagogiki resocjalizacyjnej; Interdyscyplinarność wiedzy dotyczącej procesu resocjalizacji; Względność pojęcia normy i patologii społecznej; Modele zdrowej osobowości a przystosowanie społeczne; Istota, przejawy, kryteria, rodzaje i etiologia niedostosowania społecznego; Teoretyczne modele strategii resocjalizacyjnych. Formalno-instytucjonalna struktura systemu resocjalizacji w Polsce. Resocjalizacja nieletnich w świetle polityki legislacyjnej i społecznej. Zagadnienia i przebieg diagnozy resocjalizacyjnej. Kryteria doboru metod oddziaływania resocjalizacyjnego. Charakterystyka funkcjonowania instytucji resocjalizacyjnych (zakłady zamknięte i otwarte). Szanse readaptacji społecznej jednostek niedostosowanych.</p>
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenia z oceną wykłady: egzamin pisemny
Spis zalecanych lektur	<p>Literatura podstawowa: Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i>, Warszawa 2005. Szczęsny W. W., <i>Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki</i>, Warszawa 2003.</p> <p>Literatura uzupełniająca: Mudrecka I., <i>Instytucjonalne formy pracy resocjalizacyjnej z nieletnimi</i>, Opole 1999. Pytka L., Zachuruk T., <i>Zaburzenia przystosowania społecznego dzieci i młodzieży</i>, Siedlce 1995.</p>

METODYKA PRACY RESOCJALIZACYJNEJ

Kod przedmiotu	08.0-P-MPR.27
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy

Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/15 godzin ćwiczenia: 30 godzin/24 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczony przedmiot – pedagogika resocjalizacyjna
Cele przedmiotu	Zapoznanie studentów z zadaniami, organizacją, formami i metodami pracy resocjalizacyjnej w placówkach i instytucjach różnego typu. Kształtowanie u studentów umiejętności planowania i organizowania pracy wychowawczo - resocjalizacyjnej w zależności od swoistości placówki i specyfiki grupy wychowawczej dzieci lub młodzieży, a także osób dorosłych. Nauczanie studentów właściwej interpretacji ustaleń diagnostycznych odnośnie do jednostek społecznie niedostosowanych oraz planowania i prognozowania ich resocjalizacji. Wypracowanie umiejętności przekładania teoretycznych zasad postępowania wobec jednostek społecznie niedostosowanych na praktyczną działalność w procesie ich resocjalizacji.
Treści programowe	Istota procesu resocjalizacji jego cele i zadania. Struktura, cele, zasady i procedury wychowania resocjalizującego. Charakterystyka poszczególnych strategii, form i metod pracy resocjalizacyjnej. Terapia pedagogiczna w praktyce resocjalizacyjnej. Ortodydaktyczne zasady nauczania społecznie niedostosowanych. Systemy wychowania zakładowego i instytucje resocjalizacyjne. Diagnoza pedagogiczna i jej znaczenie w pracy resocjalizacyjnej. Dobór metod resocjalizacyjnych w kontekście osobowości wychowanków. Metody i techniki wychowania resocjalizującego. Praktyka wychowania resocjalizacyjnego w środowisku otwartym, przegląd i omówienie instytucji. Praktyka wychowania resocjalizacyjnego w środowisku zamkniętym, przegląd i omówienie instytucji. Zastosowanie różnych technik oddziaływania w resocjalizacji. Psychodrama, socjodrama, psychogimnastyka, psychorysunek, muzykoterapia, resocjalizacyjna rola sportu i rekreacji,

pracy oraz kształcenia.

Opracowywanie i przedstawianie scenariuszy zajęć resocjalizacyjnych.

Wizyta w wybranych placówkach resocjalizacyjnych, np.: Policyjna Izba Dziecka, Schronisko dla Nieletnich, Zakład Poprawczy, Areszt Śledczy, OHP, MOS.

Metody oceny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
wykłady: egzamin ustny/pisemny

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Czapów C., *Wychowanie resocjalizujące. Elementy metodyki i diagnostyki*, Warszawa 1980.
Górski S., *Metodyka resocjalizacji*, Warszawa 1985.
Knopczyński M., *Metody twórczej resocjalizacji. Teoria i praktyka wychowawcza*, Warszawa 2007.
Machel H., *Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej: (studium penitencjarno-pedagogiczne)*, Kraków 2007.
Mudrecka I., *Instytucjonalne formy pracy z nieletnimi*, Opole 1999.
Sawicka K., *Socjoterapia jako technika terapii i resocjalizacji*, Warszawa 2000.

Literatura uzupełniająca:
Kalinowski M., *Resocjalizacja nieletnich w państwach europejskich i pozaeuropejskich*, Warszawa 2005.

METODYKA PRACY KURATORA SĄDOWEGO

Kod przedmiotu 10.0-P-MPK.28

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu podstawowy

Rok studiów, semestr III rok, semestr 6

Liczba punktów ECTS 5

Metody nauczania wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne
30 godzin/12 godzin

ćwiczenia:
30 godzin/18 godzin

Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty – psychologia ogólna, wprowadzenie do pedagogiki, pedagogika resocjalizacyjna.
Cele przedmiotu	Student poznaje ewolucję polskiej i europejskiej kurateli sądowej od modelu społecznozawodowego po zawodowspołeczny; jej rolę, rozwój i perspektywy. Studenci zapoznają się z działalnością kuratorów sądowych, będących istotnym ogniwem w systemie wychowania, profilaktyki, diagnostyki i resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Student poznaje istotę pracy kuratora sądowego, (metodykę, reguły postępowania) oraz szczególne kompetencje kuratorów i ich miejsce w systemie resocjalizacji oraz formy współpracy z innymi instytucjami w nim funkcjonującymi.
Treści programowe	Geneza i ewolucja kurateli sądowej dla nieletnich i dorosłych. Ustawa z dnia 27 lipca 2001r. o kuratorach sądowych. Podstawy prawne systemu resocjalizacji w kontekście funkcjonowania kurateli sądowej. Rola i zadania rodzinnego kuratora sądowego oraz kuratora sądowego dla dorosłych. Współpraca kuratora sądowego z instytucjami i organizacjami społecznymi. Metodyka pracy kuratora sądowego. Organizacja i planowanie pracy kuratora sądowego. Funkcje kurateli sądowej. Uwarunkowania skuteczności pracy kuratora sądowego. Korzyści wynikające pracy kuratora sądowego.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Gromek K., <i>Kuratorzy sądowi. Komentarz</i> , Warszawa 2005. Heine M., <i>Wprowadzenie do metodyki pracy kuratora sądowego dla nieletnich</i> , Wrocław 1996. Jedynak T. Stasiak K. i inni, <i>Zarys metodyki pracy kuratora sądowego</i> , Warszawa 2008. Ostrihanska Z. Greczuszkin A., <i>Praca z indywidualnym przypadkiem w nadzorze rodzinnego kuratora sądowego</i> , Lublin 2005. Paszkiwicz A., <i>Podmiotowe traktowanie wychowanka w pracy rodzinnego kuratora sądowego</i> , Lublin 2006. Śpiewak J., <i>Kurator sądowy w postępowaniu karnym wykonawczym. Poradnik dla sprawujących dozory</i> , Warszawa 2000. Literatura uzupełniająca: Opora R., <i>Rola sędziów i kuratorów w resocjalizacji nieletnich</i> , Gdańsk 2006.

PSYCHOLOGIA KLINICZNA

Kod przedmiotu	12.2-P-PK.29
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 4
Liczba punktów ECTS	6
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/15 godzin ćwiczenia: 30 godzin/21 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	Zaliczone przedmioty : wprowadzenie do psychologii, psychologia społeczna i wychowawcza, pedagogika resocjalizacyjna.
Cele przedmiotu	Student poznaje i potrafi określić zachowanie człowieka odbiegające od normy; różnicuje główne typy zaburzeń lękowych, nastroju i osobowości; opisuje typy schizofrenii i motywację samobójstw. Student poznaje podstawowe zaburzenia psychiczne i rozwojowe. Opisuje i różnicuje główne typy zaburzeń psychicznych i rozwojowych.
Treści programowe	Norma i patologia w psychologii klinicznej. Uogólnione zaburzenia lękowe i lęk paniczny. Fobie. Zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Zaburzenia konwersyjne. Zaburzenia dysocjacyjne. Zaburzenia po stresie traumatycznym. Zaburzenia osobowości. Zaburzenia kontroli impulsów. Zaburzenia nastroju. Zaburzenia schizofreniczne. Zaburzenia psychiczne po urazach mózgu. Kliniczne aspekty normy seksualnej. Obraz kliniczny zaburzeń seksualnych. Psychologiczne aspekty samobójstw. Zaburzenia przywiązania w dzieciństwie. Zaburzenia lękowe w dzieciństwie i w wieku młodzieńczym. Mutyzm wybiórczy. Moczenie mimowolne i zanieczyszczanie się. Zespół Tourette'a i inne zespoły tików. Zaburzenia opozycyjno-buntownicze i zaburzenia zachowania. Zaburzenia odżywiania. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi. Specyficzne zaburzenia czytania, pisania i umiejętności arytmetycznych. Niepełnosprawność umysłowa. Uzależnienie od alkoholu i substancji psychoaktywnych.

Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Aleksandrowicz J., <i>Psychopatologia zaburzeń nerwicowych i osobowości</i> , Kraków 2002. Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S., <i>Psychologia zaburzeń</i> , t.1 i t. 2, Gdańsk 2003. Cierpiałkowska L., <i>Psychopataologia</i> , Warszawa 2007. Cierpiałkowska L., <i>Psychologia zaburzeń osobowości</i> , Poznań 2004. Rybakowski J., <i>Oblicza choroby maniakalno-depresyjnej</i> , Poznań 2008. Sęk H., <i>Psychologia kliniczna</i> , t. 1 i t. 2, Warszawa 2006. Literatura uzupełniająca: Reinam F., <i>Oblicza lęku</i> , Kraków 2005. Seligman M.E., Walker E.F., Rosenhan D.E., <i>Psychopatologia</i> , Poznań 2003.

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu	05.6-P-PS.30
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/15 godzin ćwiczenia: 30 godzin/21 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: wprowadzenie do pedagogiki, teoretyczne podstawy wychowania, wprowadzenie do psychologii, pedagogika opiekuńcza.

Cele przedmiotu Student poznaje podstawowe zagadnienia pedagogiki specjalnej; cele i zadania pedagogiki specjalnej oraz z jej powiązaniem z innymi naukami; sposoby zastosowania wiedzy pedagogicznej w rozpoznawaniu specjalnych potrzeb osób niepełnosprawnych.

Treści programowe Przedmiot pedagogiki specjalnej jako nauki: współczesna metodologia pedagogiki specjalnej; systematyka i teleologia w pedagogice specjalnej.
 Kulturowe i społeczne uwarunkowania opieki, edukacji, rehabilitacji oraz waloryzacji życia osób niepełnosprawnych: ewolucja poglądów społecznych dotyczących roli i miejsca osób niepełnosprawnych w społeczeństwie; problemy edukacji i integracji społecznej osób niepełnosprawnych w perspektywie światowej i polskiej; standardowe zasady wyrównywania szans osób niepełnosprawnych w dokumentach ONZ i Rady Europy; podstawowe zasady oddziaływań terapeutyczno-wychowawczych.
 Kierunki i formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego.
 Zastosowanie humanistycznych modeli edukacji w pedagogice specjalnej. Funkcje, zadania, zakres i metody pedagogiki specjalnej w edukacji przedszkolnej.
 Kształcenie specjalne w realizacji obowiązku szkolnego i przygotowania do zawodu oraz pracy.
 Funkcje pedagogiki specjalnej w szkolnictwie powszechnym: integracyjna koncepcja kształcenia uczniów niepełnosprawnych z pełnosprawnymi; przesłanki, poziomy i formy integracji szkolnej; czynniki warunkujące powodzenie integracji; zakres, zadania i zasady ortodydaktyki.
 Pedagogika specjalna wobec reintegracji oraz rewaloryzacji społecznej i zawodowej dorosłych osób niepełnosprawnych; niwelowanie barier podmiotowych w readaptacji.
 Społeczne formy opieki i kształcenia osób niepełnosprawnych: działalność organizacji pozarządowych i fundacji na rzecz osób niepełnosprawnych.
 Rola środków masowego przekazu w realizacji zadań pedagogiki specjalnej.
 Szczegółowy zakres i specyfika rewalidacji osób z niepełnosprawnością umysłową, sensoryczną, somatyczną, motoryczną, sprzężoną oraz z autyzmem; specyfika wspomaganie rozwoju uczniów wybitnie zdolnych i uzdolnionych oraz z trudnościami w uczeniu się.

Metody oceny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
 wykłady: egzamin ustny/pisemny

Literatura podstawowa:
 Dykcik W., *Pedagogika specjalna*, Poznań 2006.

Spis zalecanych lektur	Kosakowski Cz., Zaorska M., <i>Dziecko o specjalnych potrzebach edukacyjnych</i> , Toruń 2000. Minczakiewicz E., <i>Dziecko niepełnosprawne w rodzinie i szkole</i> , Kraków 2002. Sękowska Z., <i>Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej</i> , Warszawa 2001. Sowa J., <i>Pedagogika specjalna w zarysie</i> , Rzeszów 1997. Wyczesany J., <i>Pedagogika upośledzonych umysłowo</i> , Kraków 2007. Literatura uzupełniająca: Pisula E., <i>Autyzm u dzieci, diagnoza, klasyfikacja, etiologia</i> , Warszawa 2002. Zabłocki J., <i>Integracja szansą wychowania nowego pokolenia</i> , Płock 2002.
-------------------------------	---

PROFILAKTYKA UZALEŻNIEŃ

Kod przedmiotu	14.9-P-PU.31
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne 30 godzin/15 godzin ćwiczenia: 30 godzin/15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student zdobywa wiedzę na temat mechanizmów powstawania uzależnień; poznaje podstawowe założenia profesjonalnej psychoprofilaktyki; projektuje i realizuje zajęcia profilaktyczne.
Treści programowe	Profilaktyka uzależnień a profilaktyka problemowa. Uzależnienie jako proces chorobowy. Rodzaje uzależnień. Cechy i typy substancji uzależniających. Znaczenie pojęć z zakresu profilaktyki. Cel oddziaływań profilaktycznych.

Uzależnienia jako konsekwencja zaburzeń samoregulacji.
 Społeczne i kliniczne aspekty zjawiska.
 Podstawy integralnej profilaktyki uzależnień.
 Mechanizmy powstawania uzależnień. Rodzaje uzależnień, objawy osiowe uzależnień.
 Model rozwoju uzależnienia i powrotu do zdrowia na przykładzie uzależnienia od alkoholu.
 Współuzależnienie – zespół destrukcyjnych zaburzeń występujących u osób zaangażowanych w bliski związek z uzależnionym.
 Ewolucja programów profilaktycznych – poszukiwanie najlepszych rozwiązań.
 Polskie problemy alkoholowe – materiały edukacyjne (PARPA).
 Prezentacje wybranych programów profilaktycznych. Konstruowanie programów profilaktycznych.

Metody oceny wykłady: egzamin ustny/pisemny
 ćwiczenia: zaliczenie z oceną

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
 Dziewięcki M., *Nowoczesna profilaktyka uzależnień*, Kielce 2003.
 Karasowska A., *Profilaktyka na co dzień*, Warszawa 2004.
 Telson M., Hall W., *Uzależnienia*, Gdańsk 2005.
 Szymańska J., *Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2006.

Literatura uzupełniająca:
 Baumeister R. F., Heatherton T. F., *Utrata kontroli*, Warszawa 2000.

PEDAGOGIKA CZASU WOLNEGO

Kod przedmiotu 05.9-P-PCW. 32

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu podstawowy

Rok studiów, semestr III rok, semestr 6

Liczba punktów ECTS 5

Metody nauczania wykłady: studia stacjonarne/niestacjonarne
 15 godzin/15 godzin

	ćwiczenia: 30 godzin / 15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty – pedagogika społeczna, wprowadzenie do pedagogiki, wprowadzenie do psychologii.
Cele przedmiotu	Student poznaje istotę i znaczenie czasu wolnego (podstawowe pojęcia i teoretyczne założenia); rozwija swoje kompetencje w zakresie planowania czasu wolnego dzieci i młodzieży (metody, formy organizacyjne).
Treści programowe	Pojęcie czasu wolnego. Czas wolny jako obszar zainteresowań różnych dziedzin wiedzy. Funkcje czasu wolnego – współczesne implikacje pedagogiczne. Czas wolny jako istotna część składowa życia wybranych warstw społecznych Możliwe sposoby spędzania czasu wolnego Czas wolny dzieci i młodzieży: plany i projekty.
Metody oceny	wykłady: egzamin ustny/pisemny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Kawula S., Janke A., Brągiel J., <i>Pedagogika rodziny</i> , Toruń 2004. Kawula S., <i>Pedagogika społeczna. Dokonania – aktualność – perspektywy</i> , Toruń 2005. PilchT., Lepalczyk I., <i>Pedagogika społeczna</i> , Warszawa 2002.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z FIZJOLOGII CZŁOWIEKA

Kod przedmiotu	12.9-P-WZF.34
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	II rok, semestr 3
Liczba punktów ECTS	8
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 30 godzin

Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student potrafi: opisać topografię i budowę poszczególnych narządów wewnętrznych człowieka; przebieg procesów życiowych w organizmie człowieka w zależności od różnych zjawisk chemicznych i fizycznych.
Treści programowe	Zarys anatomii człowieka makro i mikroskopowej. Opisanie budowy poszczególnych układów i narządów człowieka. Charakterystyka funkcji układów i narządów, zjawiska fizjologiczne organizmu człowieka. Ciało człowieka jego okolice i linie. Rola komórki oraz rodzaje i budowa tkanek. Budowa poszczególnych układów i narządów wewnętrznych człowieka. Fizjologia poszczególnych układów człowieka.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną egzamin: (ustny, pisemny, test)
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Gołąb B., <i>Podstawy anatomii człowieka</i> , Warszawa 2005. Hoser P., <i>Anatomia i fizjologia człowieka</i> , Warszawa 1999. Miętkiewski E., <i>Zarys fizjologii lekarskiej</i> , Warszawa 1994. Traczyk W., <i>Fizjologia człowieka w zarysie</i> , Warszawa 2000. Literatura uzupełniająca: Sylwanowicz W., <i>Mały atlas anatomiczny</i> , Warszawa 1991. Traczyk W., <i>Słownik fizjologii człowieka</i> , Warszawa 2000.

ANATOMIA FUNKCJONALNA CZŁOWIEKA

Kod przedmiotu	12.9-P-AFC.35
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	8
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 30 godzin

Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje szczegółową budowę narządów, ich czynności, topografię oraz funkcje; potrafi dokonać oceny wad postawy i siły mięśniowej różnymi metodami; potrafi zastosować odpowiedni dobór ćwiczeń do zaistniałej nieprawidłowości budowy ciała; poznaje etiologię, lokalizację i stopnie zaawansowania wad postawy oraz zasady postępowania korekcyjnego.
Treści programowe	Fizjoterapia: definicja i zakres działania. Lecznicy wpływ ćwiczeń ruchowych na organizm człowieka. Podstawy kinezyterapii, metody oceny ruchomości stawów, kończyn i kręgosłupa. Wrodzone wady klatki piersiowej. Zmiany postawy w poszczególnych okresach życia. Klasyfikacja i patomechanika powstawania skolioz. Zarys anatomii makroskopowej i mikroskopowej. Budowa ciała: układy, postawa, osie i płaszczyzny, okolice. Układ kostny, jego podział i znaczenie dla organizmu. Układ mięśniowy, jego podział i znaczenie. Układ trawienny, jego podział i budowa. Układ oddechowy, jego podział i budowa. Układ krążenia, jego podział i budowa. Układ limfatyczny, jego podział i budowa. Układ moczowo-płciowy, jego podział i budowa. Układ nerwowy, jego podział i budowa. Układ wydzielania wewnętrznego, budowa gruczołów. Skóra i narządy zmysłów, ich budowa.
Metody oceny	wykłady: egzamin ustny/pisemny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Kucharczyk K., Nowak M., <i>Anatomia i fizjologia człowieka</i> , Warszawa 1986. Sokołowska-Pituchowa J., <i>Anatomia i fizjologia człowieka</i> , Warszawa 1992. Literatura uzupełniająca: Aleksandrowicz R, <i>Mały atlas anatomiczny</i> , Warszawa 2004. Sylwanowicz W., <i>Mały atlas anatomiczny</i> , Warszawa 2004.

METODYKA GIMNASTYKI KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNEJ

Kod przedmiotu	16.1-P-MGK.36
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 30 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje teorię wad rozwojowych dzieci i młodzieży oraz warunki skuteczności procesu korekcyjno-kompensacyjnego; potrafi organizować i realizować założenia procesu korekcyjno-kompensacyjnego, podział ćwiczeń i zagadnienia medyczne; rozumie istotę zmian postawy w poszczególnych okresach życia jednostki.
Treści programowe	Postawa ciała, jej określenie, cechy warunkujące prawidłową postawę ciała. Czynniki zaburzające prawidłową postawę ciała. Czynniki patofizjologiczne: hormonalne, choroby układu nerwowego i inne. Czynniki warunkujące właściwą postawę: zewnętrzne i wewnętrzne. Przegląd ważniejszych metod korygowania postawy ciała człowieka: metody całościowej oceny wzrokowej – metoda sylwetek. Rodzaje wad postawy. Program i zasady postępowania korekcyjnego. Rola i zadania szkoły – współpraca z lekarzem szkolnym, ortopedą, rodzicami. Warunki do prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych. Sport i rekreacja w leczeniu wad postawy.
Metody oceny	wykłady: egzamin ustny/pisemny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Kasperczyk T., <i>Metody oceny postawy oceny ciała</i> , Kraków 2000.

Śliwa W., Śliwa K., *Wady postawy ciała i ich ocena*, Legnica 2002.

Tuzinem S., *Metodyka postępowania korekcyjnego*, Radom 2000.

Literatura uzupełniająca:

Pokora T., *Gimnastyka korekcyjno-kompensacyjna. Skrypt*, Wałbrzych 2002.

WARSZTATY OGÓLNOROZWOJOWE

Kod przedmiotu	16.1-P-WO.37
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	7
Metody nauczania	wykłady: 15 godzin ćwiczenia: 30 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje rolę i miejsce wychowania fizycznego; nabywa wiedzę w zakresie wychowania fizycznego, ćwiczeń korekcyjnych i higieny życia codziennego; poznaje zasady pracy w zakresie wychowania fizycznego w przedszkolu, szkole podstawowej i poza środowiskiem szkolnym z uwzględnieniem właściwości rozwojowych dziecka; nabywa umiejętności łączenia elementów fizyczno-wychowawczych i zdrowotnych w zintegrowanym systemie oddziaływań na dziecko; przygotowuje się do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego w przedszkolu, szkole podstawowej i poza szkołą.
Treści programowe	Zagadnienia ogólne – pojęcia: wychowanie fizyczne, turystyka, sport, rekreacja. Dyscypliny wchodzące w skład sportu rekreacji – klasyfikacja. Wykorzystanie praktycznej wiedzy o dyscyplinach sportu i rekreacji w nabywaniu umiejętności w tym zakresie. Doskonalenie umiejętności oraz kształtowanie sprawności

w zakresie: nowoczesnych form gimnastyki, atletyki terenowej, w tym gier terenowych i wieloboju, biegów kondycyjnych, biegów na orientację, biegów zespołowych, ringo i tenis, sportów walki, ćwiczeń siłowych, pływania.

Obszary wychowania fizycznego: szkoła, dom, kluby, zajęcia korekcyjne.

Rozwój fizyczny i sprawność fizyczna dzieci.

Metody oceny zaliczenie z oceną

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
 Maszczak T., *Metodyka wychowania fizycznego*, Warszawa 2004.
 Pokora T., *Gimnastyka korekcyjno-kompensacyjna*, Wałbrzych 2002.
 Umiałowska D., *Lekcja wychowania fizycznego*, Szczecin 1998.

PLASTYKA Z METODYKĄ

Kod przedmiotu 05.9-P-AP.38

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu podstawowy

Rok studiów, semestr II rok, semestr 3

Liczba punktów ECTS 8

Metody nauczania wykłady: 30 godzin
 ćwiczenia: 30 godzin

Język wykładowy polski

Wymagania wstępne brak

Cele przedmiotu Kształtowanie kompetencji interpretacyjnych i realizacyjnych studentów. W ramach wykładów i ćwiczeń studenci opanują podstawową wiedzę i umiejętności oraz będą potrafili:

- diagnozować potrzeby emocjonalne, poznawczo-rozwojowe i manualne podopiecznych,
- kształtować sprawności manualne, percepcyjne, poznawcze, a także emocjonalno-społeczne wychowanków,
- wdrażać procesy twórcze przez zastosowanie adekwatnych środków technicznych, metod i swobodne operowanie nimi w zależności od realizowanej koncepcji plastycznej.

Treści programowe	Percepcja i oddziaływanie zjawisk plastycznych. Oddziaływanie barw i symboli w sztuce. Terapeutyczna i mistyczna funkcja dzieł plastycznych w kontekście historii sztuki. Techniki fantazyjne. Rzeźba – działania w przestrzeni. Techniki arteterapeutyczne. Teoretyczne podstawy i miejsce plastyki w terapii pedagogicznej. Percepcja i oddziaływanie zjawisk plastycznych. Znaczenie symboliki barw. Terapeutyczna i mistyczna funkcja dzieł plastycznych w kontekście historii sztuki. Interdyscyplinarny charakter warsztatów plastycznych.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Arciszewska-Binnebesel A., <i>Arteterapia szczęśliwy świat tworzenia</i> , Toruń 2003. Borecka I., Widerowska M., Walczak J., Wilamowska E., <i>Drama i arteterapia w szkole. Programy i scenariusze zajęć</i> , Wałbrzych 2005. Garda-Łukaszeska J., <i>Współtworzenie</i> , Warszawa 1997. Literatura uzupełniająca: Daszyńska M., <i>Techniki graficzne – powielanie odbijanie. Techniki plastyczne</i> , Warszawa 1993. Edwards B., <i>Rysunek. Odkryj talent dzięki prawej półkuli mózgu</i> , Łódź 2006.

METODYKA PRACY TERAPEUTYCZNEJ

Kod przedmiotu	05.9-P-MPT.39
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 30 godzin

Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczony przedmiot: pedagogika opiekuńczo-wychowawcza.
Cele przedmiotu	Student zdobywa wiedzę na temat metod pracy terapeutycznej w praktyce; umiejętnie radzić sobie z problemami wynikającymi z prowadzenia zajęć grupowych; projektuje zajęcia z zakresu terapii pedagogicznej.
Treści programowe	Techniki relaksacji w terapii pedagogicznej. Metoda Denissona – podstawy kinezylogii edukacyjnej. Metoda dobrego startu jako alternatywa pracy z dziećmi z zaburzeniami zachowania i trudności w nauce. Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka. Program aktywności M. i Ch. Knillów, Świadomość ciała. Kontakt i komunikacja. Ruch rozwijające z elementami choreoterapii na przykładzie KLANZY. Terapia alternatywna dla dzieci z dziecięcym porażeniem mózgowym i uczniów mniej sprawnych intelektualnie: hipoterapia, dogoterapia.
Metody oceny	ćwiczenia: zaliczenie z oceną wykłady: egzamin ustny/pisemny
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Bogdanowicz M., Kisiel B., Przysnaska M., <i>Dostosowanie Metody Dobrego Startu do potrzeb dzieci autystycznych</i> , Warszawa 1994. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przysnaska M., <i>Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka</i> , Warszawa 2005. Danilewicz T., Koźmińska A., Magnusa J., <i>Terapia uspokajająca i rozwijająca dzieci</i> , Warszawa 2005. Literatura uzupełniająca: Knillowie M. Ch., <i>Program aktywności Knillów. Świadomość ciała, kontakt i komunikacja</i> , Warszawa 1996.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z LOGOPEDII

Kod przedmiotu 05.6-P-WZL.40

Typ przedmiotu obowiązkowy

Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
Liczba punktów ECTS	5
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 30 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	Student poznaje: pojęcia dyslalia, opóźniony rozwój mowy, jąkanie, afazja, dysfazja, dysfajza; kryteria oceny rozwoju mowy; proces diagnozowania zaburzeń mowy; rodzaje terapii stosowanych u osób z dyslalią, jąkających się oraz z ORM, z dziećmi niedosłyszącymi, upośledzonymi i dziećmi autystycznymi; podstawowe pojęcia z zakresu logopedii; programy terapeutyczne dotyczące logopedii, w tym dysleksji; umie przygotować i przeprowadzić zajęcia algorytmiczne.
Treści programowe	Podstawowe zagadnienia z zakresu logopedii. Podstawowa wiedza z zakresu rozwoju mowy oraz występujących w mowie odchyłeń. Klasyfikacje zaburzeń mowy (afazja, dysfazja, alalia, jąkanie, gielkot, dyzartria, zaburzenie mowy związane z rozszczepek podniebienia, zaburzenie mowy u dzieci upośledzonych umysłowo, zaburzenia mowy niedosłyszących i głuchych, zaburzenia komunikacji w autyzmie. Zaburzenia komunikacji osób dorosłych związane z uszkodzeniem struktur korowych i podkorowych oraz osób laryngektomowanych. Przyczyny dyslalii, rodzaje, sposób diagnozowania oraz terapia poszczególnych wad wymowy. Zapoznanie studentów z tematyką dotyczącą jąkania, rodzajów terapii osoby jąkającej się oraz warunków jej powstania. Testy logopedyczne oraz zabawy i ich wykorzystanie ich w przypadku dzieci szkolnych. Piosenka i muzyka w terapii logopedycznej. Teoria umysłu w terapii logopedycznej. Relaksacja w terapii logopedycznej. Metoda „Dyna – Lingua M.S” Małgorzaty Młynarskiej i Tomasza Smreki w terapii zaburzeń mowy i myślenia. Wywiad przy badaniu logopedycznym. Badania mowy dziecka. Badanie narządów artykulacyjnych. Rozwój słuchu fonematycznego. Ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Zaburzenia artykulacji przy innych zaburzeniach mowy : niedosłuch, mowa bezdźwięczna, dyszartria.
 Metody pracy korekcyjnej.
 Tworzenie scenariuszy przeprowadzenie zajęć z logorytmiki.
 Umiejętność doboru treści literackich i piosenek w terapii mowy.
 Przeprowadzenie relaksu.

Metody oceny ćwiczenia: zaliczenie z oceną
 wykłady: egzamin ustny/pisemny

Spis zalecanych lektur Literatura podstawowa:
Afazja i autyzm zaburzenia mowy i myślenia, red. Młynarska M., Smreka T., Wrocław 2007.
 Bednarek A., *Ćwiczenia wyrazistości mowy*, Wrocław 2005.
 Gałkowski T., Jastrzębowska G., *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, Opole 2003.
 Młynarska M., Smreka T., *Psychostymulacyjna metoda kształtowania i rozwoju mowy oraz myślenia*, Warszawa 2000.

Literatura uzupełniająca:
 Piaget J., *Mowa i myślenie dziecka*, Warszawa 2005.

PROFILAKTYKA I PRZEZWYCIĘŻANIE NIEPOWODZEŃ WYCHOWAWCZYCH

Kod przedmiotu	05.0-PNW.41
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	średniozaawansowany
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
Liczba punktów ECTS	6
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 15 godzin
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: wprowadzenie do pedagogiki, teoretyczne podstawy wychowania, psychologia społeczna i wychowawcza.

Cele przedmiotu	Wprowadzenie studentów w złożoną teoretyczną (wykłady) i praktyczną (ćwiczenia) problematykę trudności wychowawczych. Przystwojona wiedza ma stymulować do własnych, twórczych poszukiwań w zakresie przeciwdziałania problemom wychowawczym. Studenci projektują pracę wychowawczą dla dzieci i młodzieży, wykorzystując poznane metody, zasady i formy organizacyjne zajęć.
Treści programowe	<p>Wychowanie jako nabywanie tożsamości podmiotowej w procesie rozwoju człowieka – rozwój tożsamości człowieka w cyklu życia (wybrane teorie); socjalizacja – enkulturacja – indywidualizacja – autokreacja.</p> <p>Wartości i cele w wychowaniu – aksjologiczne i teleologiczne konteksty wychowania; przymus czy swoboda w wychowaniu; wychowanie emancypacyjne czy adaptacyjne. Klasa szkolna jako system społeczno-wychowawczy – struktura, atmosfera, grupy formalne i nieformalne, stosunki interpersonalne; problemy przywództwa w grupie; normy grupowe formalne i nieformalne.</p> <p>Metody i techniki poznawania uczniów – style kierowania; poznawanie uczniów: wywiad środowiskowy, obserwacja i techniki socjometryczne.</p> <p>Niepowodzenia dydaktyczne i wychowawcze dzieci i młodzieży – pojęcie i rodzaje niepowodzeń; przyczyny i sposoby przeciwdziałania; pokonywanie trudności; rola autorytetu w wychowaniu.</p> <p>Problemy ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży – narkomania, alkoholizm, prostytutka, samobójstwa; subkultury młodzieżowe; uzależnienia – profilaktyka, diagnoza, terapia; agresja – rodzaje, przyczyny – Trening Zastępowania Agresji (TZA) jako jedna z form zastępowania agresji.</p> <p>Syndrom ADHD – praca z dzieckiem nadpobudliwym.</p> <p>Zjawisko „eurosieroctwa” – główne uwarunkowania i formy pomocy dzieciom i rodzinie.</p>
Metody oceny	wykłady: egzamin ustny lub/i esej ćwiczenia: zaliczenie z oceną
Spis zalecanych lektur	Literatura podstawowa: Mc Combs, J.E., <i>Uczeń trudny, Jak skłonić go do nauki</i> , Warszawa 1997. Erikson E. H., <i>Dzieciństwo i społeczeństwo</i> , przeł. P. Hejmej, Poznań 2000. Harwat- Napierała E., Trempała J., <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> , Warszawa 2002. Kruszewski K., <i>Sztuka nauczania, Czynności nauczyciela</i> , Warszawa 2004.
	Literatura uzupełniająca:

Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2000.
 Mellody P., *Toksyczne związki, Anatomia i terapia współzależ-
 nienia*, Warszawa 2005.
 Urban B., *Zachowania dawiacyjne młodzieży*, Kraków 1999.
 Szmagański J., *Zaburzenia rozwojowe dzieci krzywdzonych emo-
 cjonalnie*, Warszawa 2002.

TERAPIA ŚRODOWISKA RODZINNEGO

Kod przedmiotu	05.9-P-TSR.42
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
Liczba punktów ECTS	4
Metody nauczania	wykłady: 30 godzin ćwiczenia: 30 godzin
Język wykładowcy	polski
Wymagania wstępne	zaliczone przedmioty: pedagogika społeczna, wprowadzenie do socjologii.
Cele przedmiotu	Studenci poznają podstawowe pojęcia i problemy dotyczące rodziny; rolę poradnictwa, terapii, sposoby udzielania pomocy; teorie na temat funkcjonowania i przeobrażeń dokonujących się we współczesnej rodzinie (w tym alternatywne typy rodzin). Studenci analizują różnorodne sytuacje w w/w zakresie i poszukują racjonalnych rozwiązań.
Treści programowe	Bliskie związki interpersonalne – miłość, wybór właściwego partnera, dojrzałość do małżeństwa – małżeństwo jako związek trwały i pełen satysfakcji. Przemiany rodziny współczesnej. Model rodziny tradycyjnej i współczesnej. Alternatywne formy życia małżeńsko – rodzinnego, konkubiny, kohabitacja, Dinks, LAT, single, rodziny monoparentalne, zrekonstruowane, homoseksualne. Kryzys w rodzinie – pojęcie, typologia, źródła, diagnoza.

Wybrane sytuacje kryzysowe w rodzinie: bezrobocie rodziców, bieda, alkoholizm, przemoc, choroba, emigracja.

Pomoc rodzinie w separacji oraz w przypadku rozwodu. Mediacje rodzinne w konflikcie rozwodowym. Rozwód jako krytyczne wydarzenie życiowe.

Długoterminowe skutki rodzin problemowych w dorosłym życiu ich dzieci.

Potrzeba poradnictwa rodzinnego i terapii rodzin. Podstawowe modele terapii rodzin. Ewoluujące modele terapii rodzinnej (np. terapia narracyjna, społeczno-konstrukcjonistyczne).

Terapeuta rodzin – kwestie zawodowe i praktyki etyczne.

Kobiecość i męskość we współczesnym świecie. Powstawanie pary, tworzenie związku, koncepcje miłości.

Tworzenie wspólnoty małżeńskiej. Czynniki trwałości i nietrwałości związku małżeńskiego, relacje małżeńskie, komunikacja w małżeństwie.

Rodzina w świecie współczesnym.

Więź rodzinna. Rola matki i ojca w wychowaniu i rozwoju dziecka.

Koncepcje i teorie rozwoju rodziny (kierunek strukturalno-funkcjonalny, symboliczno-interakcyjny, instytucjonalny, rozwojowy, systemowy).

Poradnictwo, doradztwo, świadczenie pomocy. Doradca – zadania, możliwości i ograniczenia, etyczne problemy, obszar wartości moralnych i dylematów etycznych w praktyce poradniczej.

Kryzys w rodzinie. Zagrożenia i możliwe problemy dotyczące rodziny współczesne: syndrom 3B, rozwód i samotne rodzicielstwo, alkoholizm, przemoc, dzieciobójstwo, pracoholizm a relacje rodzinne, zjawisko emigracji zarobkowej (eurosieroty).

Techniki terapii rodzin.

Metody oceny

egzamin: ustny/pisemny

ćwiczenia: zaliczenie z oceną

Spis zalecanych lektur

Literatura podstawowa:

Goldenberg H., Goldenberg I., *Terapia rodzin*, Kraków 2006.

Kawula S., *Kształty rodziny współczesnej*, Toruń 2006.

Kornas – Biela D., *Oblicza ojcostwa*, Lublin 2001.

Namysłowska I., *Terapia rodzin*, Warszawa 2000.

Nowak-Dziemianowicz M., *Doświadczenia rodzinne w narracjach. Interpretacja sensów i znaczeń*, Wrocław 2006.

Przybyła-Basista H., *Mediacje rodzinne w konflikcie rozwodowym*, Katowice 2006.

Literatura uzupełniająca:

Matyjas B., *Dzieciństwo w kryzysie. Etiologia zjawiska*, Warszawa 2008.

Ruszkiewicz D., *Życie w pojedynkę – ucieczka od rodziny czy znak naszych czasów*, Łódź 2008.

BHP I ERGONOMIA

Typ przedmiotu	obowiązkowy
Poziom przedmiotu	podstawowy
Rok studiów, semestr	I rok, semestr 1
Metody nauczania	wykłady: 4 godziny
Język wykładowy	polski
Wymagania wstępne	brak
Cele przedmiotu	<p>Śluchacze poznają aktualne problemy z zakresu:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zagrożeń występujących w procesach pracy, – ochrony przed zagrożeniami związanymi z wykonywaną pracą, – dostosowania pracy do możliwości psychofizycznych człowieka z uwzględnieniem osiągnięć techniki i wiedzy o człowieku jako użytkowniku techniki.
Treści przedmiotu	<p>Istota oraz przepisy BHP: Kodeks pracy.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 lipca 2007 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach. – Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej oraz postępowania w razie pożaru. – Organizacja i zasady udzielania pomocy przedlekarskiej w razie wypadku. – Projektowanie elementów informacyjnych i sterowniczych stanowiska pracy. – Wymagania ergonomiczne stanowiska komputerowego na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej 01.12.1998 r. praca z monitorami ekranowymi.
Metody oceny	zaliczenie
Spis zalecanych lektu	<p>Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (J.t.: Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz.94; z późniejszymi zm.).</p> <p>Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (J.t.: Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229; zm.: Dz. U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452).</p> <p>Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 80, poz.563).</p> <p>Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia</p>

5 lipca 2007 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach (Dz. U. Nr 128, poz. 897 z dnia 18 lipca 2007 r.).

Ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zmianami).

Rozporządzenie Rady Ministrów z 28 dnia lipca 1998r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz sposobu ich dokumentowania, a także zakresu informacji zamieszczanych w rejestrze wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 115, poz. 744; zmiany: Dz. U. z 2004 r. Nr 14, poz. 117, z 2006 r. Nr 215, poz. 1582).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10.09.1996 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych kobietom. (Dz. U. Nr 114 poz. 545, Dz. U. z 2002 r. Nr 127, poz. 1092).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym i warunków ich zatrudniania przy niektórych z tych prac¹⁾ (Dz. U. Nr 200, poz. 2047; zm.: Dz. U. z 2005 Nr 136 poz.1145, z 2006 r. Nr 107, poz.724).

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych (Dz. U. Nr 26, poz. 313).

Rączkowski "BHP w praktyce". ODDK Gdańsk 2007 r.